

Förenklad hantering av skattefritt
bränsle i vissa fall,
kompletterande bestämmelser
om skattefriheten för Nato-
styrkor och förtydliganden av
förfarandebestämmelser på
punktskatteområdet

Februari 2025

Innehållsförteckning

1	Promemorians huvudsakliga innehåll	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	18
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	22
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:155) om tobaksskatt.....	26
2.5	Förslag till lag om ändring i lagen (2022:156) om alkoholskatt	37
2.6	Förslag till lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710)	47
3	Förenklad hantering för Försvarsmakten och andra statliga myndigheter vid tillhandahållande av skattefritt flyg- och fartygsbränsle till varandra eller till civilsamhället i krissituationer.....	49
4	Kompletterande bestämmelser om skattefrihet för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato.....	56
5	Förtydligande av vissa förfarandebestämmelser för punktskattepliktiga varor	59
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	71
7	Konsekvensanalys.....	72
7.1	Offentligfinansiella effekter	72
7.2	Effekter för enskilda och företagen	72
7.3	Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna	73
7.4	Effekter för kommuner och regioner	74
7.5	Övriga effekter	74
8	Författningskommentar.....	74
8.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.....	74
8.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik	90
8.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter	93
8.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:155) om tobaksskatt.....	96
8.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:156) om alkoholskatt	106
8.6	Förslaget till lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710)	116

1 Promemorians huvudsakliga innehåll

I promorian samlas flera mindre förslag inom punktskatteområdet.

För det första föreslås vissa förenklingar vad gäller hantering av skattefritt flyg- och fartygsbränsle för att underlätta samarbetet mellan statliga myndigheter och underlätta myndigheternas hjälp till civilsamhället vid räddningsinsatser och krissituationer. Förslagen i lagen (1994:1776) om skatt på energi innebär bl.a. att Försvarsmaktens, Kustbevakningens, Polismyndighetens och Sjöfartsverkets hantering underlättas genom utökade möjligheter att tillhandahålla skattefritt bränsle till varandra. Det föreslås även att statliga myndigheter ska kunna ansöka hos Skatteverket om förenklad hantering av skattefritt flyg- och fartygsbränsle när bränslet tillhandahålls inom ramen för räddningsinsatser och krissituationer eller i andra situationer där det är särskilt befogat.

För det andra föreslås vissa kompletterande bestämmelser om återbetalning av skatt för väpnade styrkor som tillhör andra stater som är parter i Nato i lagen om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen (2022:155) om tobaksskatt och lagen (2022:156) om alkoholskatt.

Slutligen föreslås att vissa förtydliganden i förfarandereglerna i lagen om skatt på energi, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter, lagen om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt och tullbefogenhetslagen (2024:710) .

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2026.

2 Lagtext

Förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi dels att 1 kap. 2, 19 och 20 §§, 2 kap. 12–14 §§, 4 a kap. 2, 5 och 7 §§, 4 b kap. 2, 10, 12 och 16 §§, 4 e kap. 6, 8 och 10 §§, 5 kap. 16 och 17 §§, 6 kap. 10 och 11 §, 7 kap. 2 §, 8 kap. 2 och 3 §§ och 9 kap. 1 § och rubriken närmast före 4 a kap. 7 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas sju nya paragrafer, 5 kap. 17 a och 28 § och 8 kap. 1 b–1 f §§, och närmast före 5 kap. 28 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §¹

Energiskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 1 a, 3 och 4 §§. Koldioxidskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 3 och 4 §§. Svavelskatt ska betalas på svavelinnehållet i bränslen som anges i 3 kap. 1 §. Bestämmelser om dessa skatter finns i 2–10 kap.

Energiskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 1 a, 3 och 4 §§. Koldioxidskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 3 och 4 §§. Svavelskatt ska betalas på svavelinnehållet i bränslen som anges i 3 kap. 1 §. Bestämmelser om dessa skatter finns i 2–10 kap. *Bestämmelserna i kapitel 4–4 e ska dock inte tillämpas på bränsle som har tullstatus som icke-unionsvara.*

Bestämmelser om skatt på elektrisk kraft finns i 11 kap.

19 §²

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av

¹ Senaste lydelse 2009:1494.

² Senaste lydelse 2022:166.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

20 §³

I denna lag avses med

– uppskovsförfarandet: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av bränsle som avses i 3 a §,

– släppas för konsumtion: att bränsle som avses i 3 a §

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, 3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– beskattat bränsle: bränsle som avses i 3 a § som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– förfarandet för beskattade varor: det förfarande som enligt 4 d kap. ska användas vid flyttning av beskattat bränsle till, från eller via ett annat EU-land,

– det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap.

12 §⁴

Energi och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som

1. förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 §,

2. förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används yrkesmässigt om bränslet är motorbränsle och är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten, eller

3. förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 3 gäller inte

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som

1. förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 § *eller enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*,

³ Senaste lydelse 2022:166.

⁴ Senaste lydelse 2022:166.

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter, och

2. bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle.

13 §⁵

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som under ett uppskovsförfarande, på grund av *oförutsedda händelser* eller force majeure, blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen gått förlorat och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle.

Energiskatt och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som under ett uppskovsförfarande, på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorat, och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle. *Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.*

14 §⁶

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 4 kap. 5 eller 15 §, 4 c kap. 2 eller 4 § eller 4 d kap. 4 eller 6 §.

4 a kap.

2 §⁷

Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från ett skatteupplag till

⁵ Senaste lydelse 2022:166.

⁶ Senaste lydelse 2022:166.

⁷ Senaste lydelse 2022:166.

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,

3. en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU,

4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller

5. någon av följande mottagare:

a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit bränslet flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om bränslet är avsett för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, *eller*

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit bränslet flyttas och som är part i *Nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit bränslet flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om bränslet är avsett för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit bränslet flyttas och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

e) Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

f) mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

Första stycket 5 gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

5 §⁸

För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 5 eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination finns på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination finns på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare. *Kravet i första stycket 1 gäller inte heller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 2 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.*

När avslutas en flyttning?

När påbörjas och avslutas en flyttning?

7 §⁹

En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när bränslet lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när bränslet övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2–4 §§. Vid export avslutas flyttningen när bränslet har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 2 § första stycket 4 avslutas flyttningen när bränslet har hänförs till förfarandet för extern transitering.

4 b kap.

2 §¹⁰

När en flyttning under uppskovsförfarandet sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination finns på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i detta kapitel om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett

⁸ Senaste lydelse 2022:166.

⁹ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁰ Senaste lydelse 2022:166.

annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 4 a kap. 2 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

10 §¹¹

Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (mottagningsrapport).

Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

12 §¹²

Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 eller 4 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

¹¹ Senaste lydelse 2022:166.

¹² Senaste lydelse 2022:166.

16 §¹³

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

4 e kap.6 §¹⁴

Vid mottagandet av bränsle som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (mottagningsrapport).

Vid mottagandet av bränsle som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

8 §¹⁵

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det

¹³ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁴ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁵ Senaste lydelse 2022:166.

datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 10 §*, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

10 §¹⁶

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

5 kap.

16 §¹⁷

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar *eller* bearbetar bränsle utanför ett skatteupplag, 1. i Sverige yrkesmässigt *utvinner eller* tillverkar, *inklusive* bearbetar, bränsle utanför ett skatteupplag,
2. för in bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket från ett annat EU-land,
3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,

¹⁶ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁷ Senaste lydelse 2022:166.

4. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350° C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

5. använder bränsle som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att bränslet undantogs från skatteplikt,

6. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål,

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål, eller

c) i luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål.

17 §¹⁸

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet tillverkas *eller* bearbetas,

1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet *utvinns eller* tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 16 § 2, när bränslet förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 16 § 3, 4, 5 eller 6, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

17 a §

Skattskyldighet enligt 16 § 3 gäller inte den som omfattas av 8 kap. 1 b–1 e §§ i fråga om bränsle som tillhandahålls i enlighet med de bestämmelserna.

Särskild bestämmelse om säkerhet

28 §

Om den skatt som har beslutats för bränsle enligt 22–25 §§, eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, har betalats ska bränslet inte längre ingå i underlaget vid beräkning av säkerhet.

6 kap.

10 §¹⁹

Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner, tillverkar *eller* bearbetar bränsle,

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner *eller* tillverkar, *inklusive* bearbetar, bränsle,

¹⁸ Senaste lydelse 2022:166.

¹⁹ Senaste lydelse 2022:166.

2. i annat fall än som avses i 5 §, för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

4. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål.

11 §²⁰

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns, tillverkas *eller bearbetas*,

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns *eller tillverkas*,

2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när bränslet förs in till Sverige, och

3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3 eller 4, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

7 kap.

2 §²¹

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som levererats till en sådan *köpare* som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från bränsleskatt *föreligger* i det EU-landet.

En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som levererats till en sådan *förvärvare* som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från bränsleskatt *gäller* i det EU-landet.

8 kap.

1 b §

Försvarsmakten, Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket får tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till övriga i denna bestämmelse angivna myndigheter om

1. tillhandahållandet sker för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet

²⁰ Senaste lydelse 2022:166.

²¹ Senaste lydelse 2023:203.

är befriat från skatt enligt samma bestämmelser, och

2. den mottagande myndigheten är godkänd som skattebefriad förbrukare för sådant ändamål som avses i 1.

1 c §

Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle som myndigheten tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till

1. utländska väpnade styrkor som omfattas av de avtal som nämns i 7, 8 och 10 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall i den utsträckning som

a) skattefrihet gäller enligt 9 kap. 1 § 4 eller enligt nämnda avtal, eller

b) bränsle ska tillhandahållas utan skatt genom särskilda arrangemang enligt de avtal som nämns i 7 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, och

2. utländska väpnade styrkor som omfattas av 9 kap. 1 § 3 i den utsträckning som följer av den bestämmelsen.

1 d §

Försvarsmakten får, utöver vad som följer av 1 b och 1 c §§, tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till någon annan om

1. tillhandahållandet sker för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser,

2. tillhandahållandet sker till en offentlig myndighet eller till någon som använder bränslet för en offentlig myndighets räkning, om myndigheten eller personen är godkänd som skattebefriad förbrukare för sådant ändamål som avses i 1, och

3. tillhandahållandet sker inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

1 e §

Skatteverket får godkänna att annan statlig myndighet än Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till någon annan under de förutsättningar som följer av 1 d §.

Ett godkännande enligt första stycket ska begränsas till att avse en viss tid. Godkännandet får begränsas till vissa angivna mottagare och situationer. Bestämmelserna i 1 a § om beslut efter särskild ansökan och 3 § om återkallelse av godkännande tillämpas även på ett sådant godkännande.

1 f §

Bestämmelsen i 1 § tredje stycket ska tillämpas på den mottagande myndigheten eller personen vid tillhandahållande enligt 1 b–1 d §.

2 §²²

En skattebefriad förbrukare ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som tagits emot helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

En skattebefriad förbrukare som tillhandahåller bränsle enligt 1 b eller 1 c § ska i sin löpande bokföring enligt första stycket även ta upp bränsle som förbrukaren tillhandahållit.

3 §²³

Godkännande som skattebefriad förbrukare får återkallas om

1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,
2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §,

²² Senaste lydelse 2022:166.

²³ Senaste lydelse 2011:1370.

4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

5. förbrukaren begär det.

Grund för återkallelse enligt första stycket 2 föreligger inte om den skattebefriade förbrukaren tillhandahållit bränslet enligt 1 b–1 e §§.

Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

9 kap.

1 §²⁴

Beskattningsmyndigheten medger efter ansökan återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation, som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsul vid utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

Skatteverket ska efter ansökan *besluta* om återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av

1. *en* utländsk beskickning, *ett* karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en utländsk beskickning* i Sverige *eller en* karriärkonsul vid *ett* utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att *medlemmen eller karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, *eller*

4. *väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.*

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tid före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs att 2, 13 a, 14, 14 b och 15 §§ lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom,

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor,

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor,

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material,

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. en juridisk person, eller

2. en fysisk person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

– *konsument*: en köpare för vilken köpet inte är en yrkesmässig aktivitet,

– *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:157) om Europeiska unionens punktskatteområde,

– *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,

– *export*: att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU,

– *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och där köpet inte är yrkesmässigt för köparen,

– *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår,

– *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.

Vid beräkningen av den årliga försäljningen för undantagna säljare enligt första stycket ska inte mervärdesskatt beaktas, och inte heller fraktkostnader till den del de går att särskilja.

13 a §²

Om skatt har betalats i Sverige för en skattepliktig vara som sedan *flyttas till ett annat EU-land eller exporteras till tredjeland*, kan återbetalning av skatten ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Om skatt har betalats i Sverige för en skattepliktig vara som sedan *flyttats till ett annat EU-land eller exporterats*, kan återbetalning av skatten ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Den som begär återbetalning ska visa

1. att den skatt som ansökan avser har betalats,
2. att skattskyldigheten inträdde inom tre månader före den tidpunkt då varan lämnade svenskt territorium, och

3. antingen att undantaget i 13 § inte tidigare har tillämpats på varan eller att den flyttning eller export som ansökan grundar sig på skedde efter den tidpunkt då undantaget senast tillämpades.

Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Ansökan ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *begäran* saknade behörighet att företräda sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *ansökan* saknade behörighet att företräda sökanden.

14 §³

För en godkänd lagerhållare inträder inte skattskyldighet för en skattepliktig vara som levereras till en köpare i ett annat land.

För en godkänd lagerhållare inträder inte heller skattskyldighet för en skattepliktig vara i vilken samtliga de delar som avses i 5 och 6 §§

1. fullständigt förstörts genom *oförutsedda händelser* eller force majeure, eller

1. fullständigt förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,

2. lämnats för avfallsåtervinning, eller

3. återanvänts vid tillverkning av skattepliktiga varor.

14 b §⁴

Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av skatt på varor som har förvärvats av

1. en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en

2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en

² Senaste lydelse 2020:568.

³ Senaste lydelse 2018:1891.

⁴ Senaste lydelse 2024:550.

utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, *eller*

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

Vid återbetalning av skatt enligt denna paragraf eller 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska de belopp som följer av 7 a och 7 b §§ vid tidpunkten för förvärvet av varan tillämpas om det inte kan visas att skatt har betalats för varan med högre belopp.

15 §⁵

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i andra stycket och i 15 a och 15 b §§.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 9 § är skattskyldig vid import. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 9 § är skattskyldig vid import *eller otillåten införsel*. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska

betalas till Tullverket gäller
tullagen (2016:253).

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tid före ikraftträdandet.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs att 2, 6, 12, 14, 15 och 17 §§ lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

- *e-vätskor*: vätskor som innehåller nikotin,
- *högkoncentrerade e-vätskor*: e-vätskor med en koncentration nikotin som uppgår till minst 15 men inte överstiger 20 milligram per milliliter vätska,
- *andra nikotinhaltiga produkter*: nikotinhaltiga produkter för användning i mun eller näsa, med undantag för e-vätskor och produkter som innehåller tobak och som är hänförliga till kapitel 24 i den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2017,
- *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av
 1. en juridisk person, eller
 2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk,
- *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:157) om Europeiska unionens punktskatteområde,
- *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,
 - *export*: att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU,
- *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och köpet inte är yrkesmässigt för köparen,
- *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339,
- *förordning (EG) nr 1272/2008*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 i den lydelse som gällde den 1 januari 2020,

– *förordning (EU) 2017/745*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/561.

6 §

Skattskyldig enligt denna lag är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 9 §,
2. i annat fall än som avses i 1
 - a) yrkesmässigt tillverkar a) yrkesmässigt tillverkar, skattepliktiga varor, *inklusive bearbetar*, skattepliktiga varor,
 - b) säljer skattepliktiga varor till köpare i Sverige genom distansförsäljning,
 - c) från ett annat EU-land för in eller tar emot skattepliktiga varor utan att det är distansförsäljning, eller
3. använder e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

12 §²

En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter

1. som har levererats till en köpare i ett annat EU-land,
2. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare,
3. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet,
4. som har förstörts genom *oförutsedda händelser* eller *force majeure*, 4. som har förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller *force majeure*,
5. som har använts vid tillverkningen av skattepliktiga varor,
6. som exporterats *till tredjeland* eller förts till frizon för annat ändamål än att förbrukas där, 6. som *har* exporterats eller förts till *en* frizon för annat ändamål än att förbrukas där,
7. som har levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200),
8. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller
9. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

² Senaste lydelse 2023:211.

14 §

Har skatt betalats i Sverige för e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land eller exporterats *till tredjeland*, medges efter ansökan återbetalning av skatten, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

Har skatt betalats i Sverige för e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land eller exporterats, medges efter ansökan återbetalning av skatten, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos Skatteverket. Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

En ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *begäran* saknade behörighet att företräda sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *ansökan* saknade behörighet att företräda sökanden.

15 §³

Skatteverket medger efter ansökan återbetalning av skatt som har betalats enligt denna lag på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

1. *en* utländsk beskickning, *ett* karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid utländska beskickningar i Sverige och karriärkonsuler vid utländska konsulat i Sverige, under förutsättning att denne inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en utländsk beskickning* i Sverige *eller en karriärkonsul* vid *ett utländskt konsulat* i Sverige, under förutsättning att *medlemmen eller karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer

med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken,
eller

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

17 §

I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i andra stycket.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 7 § är skattskyldig vid import. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 7 § är skattskyldig vid import *eller otillåten införsel*. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänförs till tid före ikraftträdandet.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:155) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2022:155) om tobaksskatt

dels att 1 kap. 3, 10 och 11 §§, 2 kap. 12, 14 och 15 §§, 4 kap. 3, 7 och 9 §§, 5 kap. 10, 12 och 16 §§, 8 kap. 7, 9 och 11 §§, 9 kap. 1, 5, 16 och 18 §§, 10 kap. 14, 20 och 21 §§, 11 kap. 4 § och 12 kap. 10 § och rubriken närmast före 4 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 2 a § och 9 kap. 31 §, och närmast före 9 kap. 31 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §¹

Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser de EU-harmoniserade tobaksvarorna. De EU-harmoniserade tobaksvarorna omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 2–8 och 11–21 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 2, 6 och 7 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap. Vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara framgår av 5 §.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser de EU-harmoniserade tobaksvarorna. De EU-harmoniserade tobaksvarorna omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 2–8 och 11–21 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 2, 6 och 7 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap. *Bestämmelserna i kapitel 3–8 ska dock inte tillämpas på tobaksvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror.* Vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara framgår av 5 §.

Snus, tuggtobak och övrig tobak omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 9–11 §§, 10 kap., 11 kap. 3–7 §§, 12 kap. 6–10 §§ och 13 kap. 2, 3 och 10 §§.

10 §

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

11 §

I denna lag avses med

– *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av EU-harmoniserade tobaksvaror,

– *släppas för konsumtion*: att EU-harmoniserade tobaksvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,
2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, 3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattade varor*: EU-harmoniserade tobaksvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap.

12 §

Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 § *eller enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

14 §

Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande,

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsedda händelser* eller force majeure, eller
2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

15 §

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 3 kap. 6 eller 16 §, 6 kap. 2 eller 4 § eller 7 kap. 6 eller 8 §.

4 kap.

3 §

Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga varor flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, *eller*

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i *Nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,

e) Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller

f) mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

7 §

För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 16 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget

enligt 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

När avslutas en flyttning?

När påbörjas och avslutas en flyttning?

9 §

En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när varorna lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

5 kap.

2 a §

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 4 kap. 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

10 §

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, snarast möjligt och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas

om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

12 §

Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

16 §

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

8 kap.

7 §

Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (mottagningsrapport).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

9 §

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (alternativt bevis). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

11 §

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat

upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklad administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

9 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–30 §§),
- beskattning vid oegentligheter (25–31 §§).

5 §

Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller	1. har tagits i anspråk för tillverkning, <i>inklusive bearbetning</i> , av skattepliktiga tobaksvaror, eller
2. uteslutande har använts för skatteupplaget.	2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

16 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,	1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar, <i>inklusive bearbetar</i> , skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,
2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller	
3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.	

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

18 §

Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt	Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt
--	--

enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom *oförutsedda händelser* eller force majeure.

enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure.

Särskild bestämmelse om säkerhet

31 §

Om den skatt som har beslutats för tobaksvaror enligt 25–28 §§, eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, har betalats ska varorna inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet.

10 kap.

14 §

Skattskyldighet enligt 13 § 2 gäller inte i fråga om snus, tuggtobak eller övrig tobak som

1. fullständigt har förstörts under tillsyn av Skatteverket,
2. har tagits i anspråk för tillverkning av skattepliktiga tobaksvaror, eller
3. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet.

20 §

Skattskyldig är den som

1. yrkesmässigt tillverkar snus, tuggtobak eller övrig tobak utan att vara godkänd som lagerhållare,
2. i annat fall än som avses i 15 §, yrkesmässigt för in eller tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak från ett annat EU-land utan att vara godkänd som lagerhållare, eller
3. använder snus, tuggtobak eller övrig tobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 3 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

21 §

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 20 § 1, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,
 2. den som är skattskyldig enligt 20 § 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,
1. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 1, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,
 2. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 2, när snus,

tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 20 § 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål.

3. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål.

11 kap.

4 §²

En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak och övrig tobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och

2. snus, tuggtobak och övrig tobak som

a) har förstörts genom *oförutsedda händelser* eller force majeure, a) har förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,

b) har exporterats eller förts till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, eller

c) har levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet.

12 kap.

10 §

Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

1. *en* utländsk beskickning, *ett* karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid *utländska beskickningar* i Sverige och karriärkonsul vid *utländska* konsulat i Sverige, under förutsättning att *denne* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en* utländsk beskickning i Sverige *eller en* karriärkonsul vid *ett* utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att *medlemmen eller karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att

² Senaste lydelse 2023:213.

genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, eller

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2022:156) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2022:156) om alkoholskatt

dels att 1 kap. 3, 11 och 12 §§, 2 kap. 10, 12 och 13 §§, 4 kap. 3, 7 och 9 §§, 5 kap. 10, 12 och 16 §§, 8 kap. 7, 9 och 11 §§, 9 kap. 1, 5, 16 och 18 §§, 11 kap. 3 § och 12 kap. 10 § och rubriken närmast före 4 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 5 kap. 2 a § och 9 kap. 31 §, och närmast före 9 kap. 31 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §

Genom denna lag genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser alkoholvaror.

Bestämmelserna i kapitel 3–8 ska inte tillämpas på alkoholvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror.

11 §

Med deklarant, tullskuld och unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

12 §

I denna lag avses med

– uppskovsförfarandet: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror,

– släppas för konsumtion: att alkoholvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas utanför ramen för ett uppskovsförfarande, 3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,
4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller
5. är föremål för otillåten införsel,
- *beskattade varor*: alkoholvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,
- *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,
- *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

2 kap.

10 §

Alkoholskatt ska inte betalas för skattepliktiga alkoholvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 §,

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 § *eller enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

12 §

Alkoholskatt ska inte betalas för alkoholvaror som under ett uppskovsförfarande,

1. blivit fullständigt förstörda eller återkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsedda händelser* eller force majeure, eller

1. blivit fullständigt förstörda eller återkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

13 §

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, *i sin helhet eller partiellt*, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 3 kap. 6 eller 17 §, 6 kap. 2 eller 4 § eller 7 kap. 6 eller 8 §.

4 kap.

3 §

Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,

b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med

c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med

dem eller för mässor och
marketerier, *eller*

d) väpnade styrkor som tillhör ett
annat land än det dit varorna flyttas
och som är part i *Nordatlantiska*
fördraget, för styrkornas eget bruk,
för civilpersonal som följer med
dem eller för mässor och
marketerier.

dem eller för mässor och
marketerier,

d) väpnade styrkor som tillhör ett
annat land än det dit varorna flyttas
och som är part i *nordatlantiska*
fördraget, för styrkornas eget bruk,
för civilpersonal som följer med
dem eller för mässor och
marketerier,

*e) Förenade kungarikets
väpnade styrkor stationerade i
Cypern i enlighet med fördraget om
upprättande av Republiken Cypern
av den 16 augusti 1960, för
styrkornas eget bruk, för
civilpersonal som följer med dem
eller för mässor och
marketerier, eller*

*f) mottagare i ett annat EU-land
för konsumtion enligt ett avtal som
ingåtts med tredjeländer eller
internationella organisationer,
förutsatt att avtalet är tillåtet eller
godkänt med hänsyn till undantag
från mervärdesskatt.*

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

7 §

För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 17 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

När avslutas en flyttning?

När påbörjas och avslutas en flyttning?

9 §

En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när varorna

lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförs till förfarandet för extern transitering.

5 kap.

2 a §

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 4 kap. 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

10 §

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *utan dröjsmål* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

12 §

Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*).

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna

Skatteverket ska informera den destinationen (*alternativt bevis*).
behöriga myndigheten i Skatteverket ska informera den
avsändarmedlemsstaten om det behöriga myndigheten i
alternativa beviset. avsändarmedlemsstaten om det
alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit
emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det
datoriserade systemet.

16 §

Om en mottagningsrapport inte
kan lämnas inom den tidsfrist som
anges i 10 § på grund av att det
datoriserade systemet inte är
tillgängligt, ska mottagaren i stället
rapportera att varorna tagits emot
genom att lämna in ett
ersättningsdokument till
Skatteverket. Dokumentet ska
innehålla samma uppgifter som
mottagningsrapporten skulle ha
innehållit om den hade kunnat
upprättas och ett intygande om att
flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte
kan lämnas inom den tidsfrist som
anges i 10 § på grund av att det
datoriserade systemet inte är
tillgängligt, ska mottagaren i
stället, *utom i särskilt motiverade
fall*, rapportera att varorna tagits
emot genom att lämna in ett
ersättningsdokument till
Skatteverket. Dokumentet ska
innehålla samma uppgifter som
mottagningsrapporten skulle ha
innehållit om den hade kunnat
upprättas och ett intygande om att
flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett
elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på
grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att
lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre
ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller
underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket
eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits
emot från Tullverket.

8 kap.

7 §

Vid mottagandet av varor som
flyttats under förfarandet för
beskattade varor ska den
certifierade mottagaren, *utan
dröjsmål* och senast inom fem
dagar efter mottagandet, via det
datoriserade systemet lämna en
rapport till Skatteverket om att
varorna tagits emot
(*mottagningsrapport*).

Vid mottagandet av varor som
flyttats under förfarandet för
beskattade varor ska den
certifierade mottagaren, *snarast
möjligt* och senast inom fem dagar
efter mottagandet, via det
datoriserade systemet lämna en
rapport till Skatteverket om att
varorna tagits emot
(*mottagningsrapport*).

*I särskilt motiverade fall får
Skatteverket medge att någon
mottagningsrapport inte lämnas*

om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

9 §

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

11 §

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

9 kap.

1 §

I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),

- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–30 §§).

5 §

Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

<p>1. har tagits i anspråk för tillverkning av alkoholvaror, eller</p> <p>2. uteslutande har använts för</p>	<p>1. har tagits i anspråk för tillverkning, <i>inklusive bearbetning</i>, av skattepliktiga alkoholvaror, eller</p> <p>provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.</p>
--	---

16 §

Skattskyldig är den som

1. i Sverige utanför ett skatteupplag

<p>a) tillverkar mellanklassprodukter eller etylalkohol, eller</p> <p>b) yrkesmässigt tillverkar öl, vin eller andra jästa drycker,</p>	<p>a) tillverkar, <i>inklusive bearbetar</i>, mellanklassprodukter eller etylalkohol, eller</p> <p>b) yrkesmässigt tillverkar, <i>inklusive bearbetar</i>, öl, vin eller andra jästa drycker,</p>
---	---

2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

18 §

Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som

<p>1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom <i>oförutsedda händelser</i> eller force majeure,</p> <p>2. förvärvats skattefritt enligt 10 kap. 1 § eller 11 kap. 2 § första stycket 2 och som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.</p>	<p>1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom <i>oförutsebara omständigheter</i> eller force majeure,</p>
--	--

Särskild bestämmelse om säkerhet

31 §

Om den skatt som har beslutats för alkoholvaror enligt 25–28 §§, eller enligt motsvarande

bestämmelser i ett annat EU-land, har betalats ska varorna inte längre ingå i underlaget vid beräkning av säkerhet.

11 kap.

3 §

En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. för framställning av sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,

2. i en tillverkningsprocess förutsatt att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

3. för vetenskapligt ändamål.

1. som en del av en tillverkningsprocess för sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,

2. vid tillverkningen av andra produkter än de som avses i 1, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

12 kap.

10 §

Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. utländsk beskickning, karriärkonsulat i Sverige eller sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. medlem av den diplomatiska personalen vid *utländska beskickningar* i Sverige och karriärkonsul vid *utländska konsulat* i Sverige, under förutsättning att *denne* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige, *eller*

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer

1. en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer

med dem eller för mässor och marketentier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken.

med dem eller för mässor och marketentier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken,
eller

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässor och marketentier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tid före ikraftträdandet.

2.6 Förslag till lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 9 § och 11 kap. 5 § tullbefogenhetslagen (2024:710) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

9 §

Förare av transportmedel är skyldiga att se till att följande koder och dokument följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor:

1. administrativ referenskod,
2. förenklad administrativ referenskod,
3. ersättningsdokument, och
4. följedokument för transport av vinprodukter.

Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla en tulltjänsteman de tillgängliga koder och dokument som anges i första stycket.

På begäran ska föraren i fråga om en flyttning under uppskovsförfarandet därutöver tillhandahålla tulltjänstemannen en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller en annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling som avser den aktuella flyttningen. Om det inte är möjligt att göra detta vid kontrollen får kopian eller handlingen skickas in till Tullverket. Den ska då ha kommit in till Tullverket inom en vecka.

11 kap.

5 §

Till penningböter döms den som bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 9 § andra stycket att tillhandahålla administrativa referenskoder eller andra handlingar. Detsamma gäller den som *uppsåtligen* bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 10 § andra stycket att tillhandahålla förenklade administrativa

Till penningböter döms den som bryter mot *någon av skyldigheterna* enligt 5 kap. 9 § andra eller *tredjestycket* att tillhandahålla administrativa referenskoder eller andra handlingar. Detsamma gäller den som bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 10 § andra stycket att tillhandahålla förenklade administrativa referenskoder eller ersättningsdokument.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2026.
 2. Äldre bestämmelser tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjats före ikraftträdandet.

3 Förenklad hantering för Försvarsmakten och andra statliga myndigheter vid tillhandahållande av skattefritt flyg- och fartygsbränsle till varandra eller till civilsamhället i krissituationer

Förslag: Försvarsmakten, Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket får tillhandahålla bränsle som de har tagit emot i egenskap av skattebefriade förbrukare till varandra.

Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle som har tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare till vissa utländska väpnade styrkor.

Försvarsmakten får vidare tillhandahålla bränsle som har tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare till offentliga myndigheter eller den som använder bränsle för offentliga myndigheters räkning. Mottagaren ska vara godkänd som skattebefriade förbrukare för sådant bränsle och tillhandahållandet ska ske inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer. Efter godkännande från Skatteverket kan även andra statliga myndigheter än Försvarsmakten få tillhandahålla bränsle inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

Mottagande och tillhandahållande av bränsle ska bokföras löpande.

Skälen för förslaget

Skattebefriat flyg- och fartygsbränsle

Bränsle som används för förbrukning i flygplan, skepp och vissa båtar är i de flesta fall befriat från energi- och koldioxidskatt när de inte används för privat ändamål enligt 6 a kap. 1 § 3–5 lagen (1994:1776) om skatt på energi, nedan LSE. Vissa begränsningar finns i fråga om vilka bränslen som befrias från skatt, bland annat genom krav på att bränslet uppfyller vissa krav på att innehålla märk- och färgämnen. Vad som avses med privat användning anges i 1 kap. 11 § LSE genom en uppräkningslista över situationer där användningen inte är för privat ändamål. Det senare omfattar transport av passagerare eller varor mot ersättning eller tillhandahållande av andra tjänster mot ersättning, offentliga myndigheters användning eller användning för offentliga myndigheters räkning, frivilliga försvarsorganisationers användning, sjöräddning, brandövervakning och liknande verksamhet, eller övning och utbildning för sådan verksamhet, som utförs av ideella organisationer, eller yrkesmässigt fiske. Dessa bestämmelser har sin grund i bestämmelser i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, nedan kallat energiskattedirektivet. Den närmare regleringen kring hur

skattefriheten uppnås styrs däremot inte av energiskattedirektivet utan får beslutas nationellt.

Den som förbrukar flyg- och fartygsbränsle för skattebefriat ändamål har möjlighet att ansöka om godkännande som skattebefriad förbrukare (8 kap. LSE). En godkänd skattebefriad förbrukare får ta emot sådant bränsle som omfattas av godkännandet utan skatt från en skattskyldig. Den skattebefriade förbrukaren ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av det bränsle som tagits emot utan skatt och se till att det finns underlag för kontroll av att bränslet används för det skattebefriade ändamålet.

Möjlighet för vissa myndigheter att tillhandahålla bränsle till varandra

Försvarsmakten har en omfattande verksamhet med såväl flyg som fartyg och hanterar därvid stora mängder skattebefriat flyg- och fartygsbränsle. I många fall gör Försvarsmakten detta inom ramen för ett godkännande som skattebefriad förbrukare. Genom att hantera bränslet under ett sådant godkännande kan det förvaras närmare verksamheten, utan att lagringsplatsen behöver vara föremål för ett godkännande som skatteupplag.

I vissa fall kan det finnas anledning för Försvarsmakten att även tillhandahålla flyg- och fartygsbränsle till andra statliga myndigheter exempelvis därför att Försvarsmaktens bränsle är tillgängligt på platser där det inte annars finns tillgängligt flyg- eller fartygsbränsle och där den andra myndigheten normalt inte bedriver verksamhet. Det kan i de fallen underlätta verksamheten om tillhandahållandet kan ske utan skatt från bränsle som har tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare. Utöver Försvarsmakten har även Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket offentliga uppdrag där flyg- och fartygsbränsle används i stor utsträckning.

Inom ramen för totalförsvaret och de statliga myndigheternas verksamhet bedöms det vara viktigt att det kan ske ett effektivt utnyttjande av befintliga resurser. Detta skulle kunna underlättas genom att det skapas möjligheter till tillhandahållanden till andra av oskattat bränsle som hanteras inom ramen för ett godkännande som skattebefriad förbrukare. Bestämmelser som innebär att oskattat bränsle som tagits mot under ett godkännande som skattebefriad förbrukare får tillhandahållas vidare från en aktör till en annan innebär samtidigt ett betydande avsteg från det normala förfarandet där det är den skattebefriade förbrukarens egen användning som utgör grund för mottagandet av bränsle utan skatt. Att öppna upp för en sådan hantering kan riskera att skapa otydlighet kring förfarandet och riskera att kontrollen av att bränslet används för avsett ändamål försvåras. Det finns därför anledning att begränsa möjligheterna att tillhandahålla bränsle som tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare till andra till särskilda situationer där fördelarna anses överväga dessa nackdelar.

Såväl Försvarsmakten som Kustbevakningen, Sjöfartsverket och Polismyndigheten hanterar i stor omfattning flyg- och fartygsbränsle under godkännanden som skattebefriad förbrukare. Det har framkommit att det skulle underlätta för de berörda myndigheterna att ha en möjlighet att tanka ett luftfartyg eller fartyg med skattebefriat bränsle från en plats

där någon av de andra myndigheterna hanterar sådant bränsle under sitt tillstånd som skattebefriad förbrukare. Det kan t.ex. handla om att vid en räddningsinsats eller annan verksamhet kunna gå in med ett luftfartyg, skepp eller en båt till en tankplats som tillhör någon av de andra myndigheterna om den egna myndigheten inte har någon sådan i närheten. Mot bakgrund av att fråga är om ett fåtal statliga myndigheter vilka skulle utgöra såväl tillhandahållare som mottagare av bränslet bedöms riskerna med en sådan ordning vara begränsade. Försvarmakten, Kustbevakningen, Sjöfartsverket och Polismyndigheten föreslås därför få möjlighet att tillhandahålla flyg- och fartygsbränsle som de har tagit emot i egenskap av skattebefriade förbrukare till varandra. En ny bestämmelse om detta föreslås införas i 8 kap. LSE. Genom en sådan ordning kan effektiva insatser underlättas. Något behov av att begränsa möjlighet för de uppräknade myndigheterna att tillhandahålla varandra bränsle genom att t.ex. kräva ett godkännande eller att tillhandahållandet ska ske för visst syfte (utöver de som följer av 6 a kap. 1 § 3–5) bedöms inte föreligga. Det bedöms vara tillräckligt att såväl tillhandahållande som mottagande myndighet har ett godkännande som skattebefriad förbrukare för det aktuella ändamålet, att bränslet är avsett för förbrukning som skattebefriad flyg- och fartygsbränsle av den mottagande myndigheten och att bränslet är sådant som omfattas av bestämmelserna i 6 a kap. 1 § 3–5.

Reglering av Försvarmaktens tillhandahållande till utländska väpnade styrkor

En särskild situation där Försvarmakten har anledning att tillhandahålla flyg- och fartygsbränsle utan skatt är inom ramen för den ordning där Försvarmakten tillhandahåller drivmedel, oljor och smörjoljor utan skatt till utländska väpnade styrkor enligt avtal som ingåtts med Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato). För mer information om den särskilda ordningen hänvisas till propositionen Sveriges tillträde till vissa Natoavtal (prop. 2023/24:133). Den särskilda ordningen grundas i dag endast på avtal och några särskilda bestämmelser kring detta i LSE föreligger inte. Mot bakgrund av det svenska medlemskapet i Nato finns det goda skäl att anta att antalet övningar och andra aktiviteter med utländska väpnade styrkor i Sverige kommer att öka. Genom att införa en särskild bestämmelse om att Försvarmakten får tillhandahålla bränsle som tagits emot under ett godkännande som skattebefriad förbrukare till utländska väpnade styrkor skulle det skapas en tydlig reglering i lagen om skatt på energi kring hur det skattefria tillhandahållandet kan genomföras. I detta fall bedöms det därför vara motiverat att införa särskilda bestämmelser som möjliggör tillhandahållande av bränsle som Försvarmakten tagit emot utan skatt i egenskap av skattebefriad förbrukare.

Den särskilda ordningen omfattar i enlighet med ingångna avtal väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato och väpnade styrkor från andra länder inom Partnerskap för fred. Dessa föreslås omfattas av en möjlighet till tillhandahållande av bränsle som tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare. För att ange tillämpningsområdet bör därvid hänvisas till den bestämmelse i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall som avser skattefrihet under de berörda avtalen. Skattefrihet föreligger dock även enligt vissa andra avtal som rör Nato och

Partnerskap för fred och det är mot den bakgrunden lämpligt att hänvisa till både 7 och 8 §§ i lagen om immunitet och privilegier. Det saknas skäl att Försvarsmakten ska behöva göra skillnad mellan sådana situationer där den särskilda ordningen tillämpas för flyg- och fartygsbränsle och de där skattefrihet för utländska väpnade styrkor föreligger av andra skäl. För fullständigets skull kan även hänvisas till skattefrihet enligt den i avsnitt 4 föreslagna bestämmelsen om skattefrihet för väpnade styrkor från andra Nato-länder.

I fråga om USA föreligger utöver de generella avtalen med Nato även ett särskilt avtal om tillhandahållanden inom ramen för avtalet med USA om försvarssamarbete (DCA-avtalet). För att förtydliga att den föreslagna möjligheten även kan användas vid tillämpning av det avtalet bör hänvisas även till den bestämmelse i lagen om immunitet och privilegier i vissa fall som genomför skattefriheten enligt DCA-avtalet (10 § lagen om immunitet och privilegier).

I vissa särskilda fall kan även väpnade styrkor från andra EU-länder ha rätt till skattefrihet i Sverige. Detta gäller om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Sådan verksamhet kan antas bli sällan förekommande i praktiken men för det fall det skulle bli aktuellt bedöms det vara lämpligt att tillhandahållanden av bränsle som tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare kan ske även i de fallen. För att ange tillämpningsområdet bör en hänvisning göras till bestämmelserna i 9 kap. 1 § första stycket 3 LSE om återbetalning av skatt för sådana styrkor.

Möjlighet till tillhandahållanden vid räddningsinsatser eller krissituationer

Utöver ovan reglerade situationer kan det tänkas föreligga andra situationer där det kan finnas ett behov av, eller ett stort värde i, att Försvarsmakten kan göra bränsle som myndigheten tagit emot i egenskap av skattebefriad förbrukare tillgängligt för andra aktörer. Detta skulle kunna vara exempelvis i samband med stöd till civilsamhället vid vissa räddningsinsatser, såsom större skogsbränder, eller andra krissituationer. Försvarsmakten kan där spela en viktig roll eftersom myndigheten har tillgång till flyg- och fartygsbränsle på många platser i landet.

Möjligheten att tillhandahålla oskattat bränsle som tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare innebär som nämnts ovan ett betydande avsteg från det normala förfarandet där det är den skattebefriade förbrukarens egen användning som utgör grund för mottagandet av bränsle utan skatt. Att öppna upp för en sådan hantering kan riskera att skapa otydlighet och att kontrollen av att bränslet används för avsett ändamål försvåras. Med beaktande av den verksamhet som Försvarsmakten bedriver bedöms det dock vara väl motiverat att införa en möjlighet för Försvarsmakten att tillhandahålla bränsle inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

Det skulle även kunna förekomma situationer där andra statliga myndigheter kan ha anledning att tillhandahålla bränsle inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer. Det är svårt att överblicka de närmare situationer där detta kan vara aktuellt och behovet kan antas

variera stort mellan olika myndigheter. Det kan även antas förändras över tid om myndigheternas uppgifter eller andra omständigheter förändras. Med beaktande av att det finns skäl att vara återhållsam med avsteg från det normalt gällande kravet på att en skattebefriad förbrukare ska använda det oskattade bränslet för egen verksamhet bedöms det inte vara motiverat att införa en generell möjlighet för samtliga statliga myndigheter att tillhandahålla oskattat bränsle inom ramen för tillståndet som skattebefriad förbrukare i dessa typer av situationer.

För att ändå skapa förutsättningar för en enklare samverkan mellan offentliga myndigheter vad avser tillgång till flyg- och fartygsbränsle i samband med räddningsinsatser och krissituationer i de fall sådana behov föreligger föreslås dock att det skapas en möjlighet för detta efter godkännande. Det föreslås därvid att det införs en möjlighet för andra statliga myndigheter än Försvarmakten som bedömer att de har ett behov av en möjlighet att tillhandahålla bränsle till andra inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer att ansöka hos Skatteverket om ett särskilt godkännande för detta. Även de myndigheter som ovan föreslås få tillhandahålla bränsle till varandra, dvs. Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket, har möjlighet att ansöka om sådant godkännande om de ser behov av att tillhandahålla bränsle till andra myndigheter än de uppräknade.

Vissa förutsättningar bör uppställas för att ett tillhandahållande från Försvarmakten, eller från en myndighet som fått godkännande från Skatteverket, ska vara tillåtet. Mottagaren bör vara en offentlig myndighet, såsom exempelvis en statlig myndighet eller kommunal räddningstjänst, eller någon som använder bränslet för offentliga myndigheters räkning. Med offentliga myndigheters användning och användning för offentliga myndigheters räkning ska förstås detsamma som vid tillämpning av 1 kap. 11 § LSE. Ett resonemang om vad som omfattas av detta finns i propositionen Beskattning av flygbränsle och fartygsbränsle (prop. 2014/15:40 s. 11–13). Inom ramen för detta kan exempelvis även rymmas bränsle som används av ideella organisationer som utför räddningsinsatser.

Därutöver ska tillhandahållandet ske för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5, dvs. det ska vara avsett att använda som flyg- och fartygsbränsle för skattebefriat ändamål även hos mottagaren, och bränslet vara sådant som är skattebefriat enligt de bestämmelserna.

En ytterligare förutsättning föreslås vara att tillhandahållandet ska ske inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer. Syftet är inte att tillhandahållande enligt dessa bestämmelser ska ersätta normala förberedelser hos mottagaren för att själv ha tillgång till bränsle i sin löpande verksamhet. Bestämmelserna är i stället avsedda att skapa förutsättningar för att offentliga myndigheter inom ramen för räddningsinsatser eller i krissituationer ska kunna utnyttja tillgängliga resurser för att mer effektivt uppnå målen med insatsen. Därför omfattas inte övning och utbildning för exempelvis sjöräddning, brandövervakning eller liknande verksamhet av den nya bestämmelsen. Detta trots att användningen av bränslet för sådana ändamål i sig kan vara skattebefriad (jfr 1 kap. 11 § LSE).

En myndighet som bedömer att de har behov av att tillämpa den föreslagna bestämmelsen i sin verksamhet får ansöka hos Skatteverket om

ett godkännande för detta. Ett godkännande som skattebefriad förbrukare får meddelas för viss tid eller tills vidare. Det särskilda godkännandet att tillhandahålla bränsle inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer föreslås dock alltid vara tidsbegränsat. Hur lång tid som godkännandet bör avse får avgöras från fall till fall utifrån de omständigheter som föranleder ansökan men i normalfallet bör tiden inte överstiga två år. Om det visar sig att ett mer permanent behov föreligger eller uppstår för en viss myndighet eller verksamhet så kan det finnas anledning att överväga lämpligheten i att komplettera bestämmelserna i LSE med anledning av detta. Det kan även visa sig att det finns situationer där det bedöms vara lämpligare att hantera behoven genom nya ansökningar, som då kan anpassas till eventuella ändrade omständigheter.

Godkännandeförfarandet medför en viss administrativ börda för berörda myndigheter. Skatteverkets prövning torde dock bli relativt begränsad. Något behov av en prövning av sökandens lämplighet på det sätt som sker vid exempelvis ett godkännande som skattebefriad förbrukare bedöms inte föreligga eftersom det är fråga om statliga myndigheter vilka dessutom redan är skattebefriade förbrukare. I stället är syftet med godkännandet att begränsa tillämpningen av bestämmelsen till de myndigheter och situationer där det faktiskt finns ett behov av detta särskilda förfarande. Genom godkännandeprocessen skapas vidare tydlighet för både Skatteverket och andra berörda kring i vilka fall avsteg görs från de krav som normalt gäller för skattebefriade förbrukare.

Godkännandet bör normalt begränsas till vissa angivna mottagare eller vissa angivna situationer. En begränsning till vissa mottagare eller vissa situationer innebär inte att mottagaren alltid måste vara namngiven i beslutet eller att det måste vara en redan känd situation som anges i beslutet utan det bör även vara möjligt att godkännandet avser vissa typer av mottagare eller vissa typer av situationer. Hur avgränsningarna bör se ut i det enskilda fallet får bedömas utifrån de behov och omständigheter som föranleder ansökan. Det är därför viktigt att den myndighet som ansöker om godkännandet beskriver vilka behov som föranleder ansökan tillräckligt tydligt för att Skatteverket ska kunna fatta ett beslut som motsvarar den sökande myndighetens behov. Om behoven ändras inom godkännandets giltighetstid får myndigheten lämna in en ny ansökan om godkännande.

På samma sätt som i fråga om godkännandet som skattebefriad förbrukare enligt 8 kap. 1 § LSE bör det särskilda godkännandet kunna återkallas. Bestämmelsen om återkallelse av godkännande i 8 kap. 3 § LSE föreslås därför tillämpas även i fråga om det nya särskilda godkännandet. Om ett godkännande som skattebefriad förbrukare återkallas kommer även det särskilda godkännandet att återkallas eftersom förutsättningarna för ett sådant godkännande inte längre finns.

Den skattebefriade förbrukaren ska föra löpande bokföring

Enligt 8 kap. 2 § LSE har en skattebefriad förbrukare en skyldighet att löpande bokföra mottagande och förbrukning av bränsle och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att det använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen. Det är viktigt att motsvarande underlag finns även i de fall den skattebefriade förbrukaren

överlåter bränsle till andra enligt de ovan föreslagna bestämmelserna. Detta för att bibehålla fullständigheten i den löpande bokföringen och göra det möjligt att följa hur bränslet flyttas mellan de skattebefriade förbrukarna. En skyldighet föreslås därför införas för den som tillhandahåller bränsle enligt ovan bestämmelser att löpande bokföra detta inom ramen för sin bokföring som skattebefriad förbrukare. Detta ersätter uppgiften den skattebefriade förbrukaren annars hade tagit in om förbrukning av bränslet. För den som tar emot bränslet ska, såsom för annat bränsle som tas emot under ett tillstånd som skattebefriad förbrukare, den skattebefriade förbrukaren enligt den redan gällande bestämmelsen i 8 kap. 2 § LSE löpande bokföra mottagande och förbrukning och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att det använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen. Enligt 4 § första stycket 9 förordningen (2022:181) om skatt på energi har Skatteverket möjlighet att meddela närmare föreskrifter om skattebefriade förbrukares bokföring. I de fall tillhandahållandet sker till utländska väpnade styrkor föreslås inte något krav på att dessa ska vara godkända som skattebefriade förbrukare. Något behov av, eller möjlighet att, ställa krav på dessa styrkor att bokföra mottagande och förbrukning bedöms inte heller finnas. I de fallen får det anses tillräckligt att Försvarsmakten bokför tillhandahållandet inom ramen för sitt tillstånd som skattebefriad förbrukare och vid behov för en dialog med de utländska väpnade styrkorna kring hanteringen av det tillhandahållna bränslet. Mot bakgrund av de förslag som lämnas i avsnitt 4 kan dock framhållas att det är viktigt att det är tydligt vid tillhandahållandet att detta sker utan skatt.

Bestämmelsernas effekter i fråga om skattskyldighet och godkännandet som skattebefriad förbrukare

Om bränsle som tagits emot utan skatt under ett godkännande som skattebefria förbrukare används för annat ändamål än det som anges i godkännandet kan detta dels medföra att skattskyldighet inträder, dels att det föreligger grund för återkallelse av godkännandet (jfr 5 kap. 16 § och 8 kap. 3 § LSE). I de situationer som anges ovan kommer det vara fråga om bränsle som den skattebefriade förbrukaren tagit emot i egenskap som skattebefriad förbrukare som sedan används på annat sätt. Syftet med de föreslagna bestämmelserna är dock att någon skattskyldighet inte ska inträda för den skattebefriade förbrukare som tillhandahåller bränslet. I stället ska ansvaret för att betala skatten om det i ett senare skede skulle uppkomma en situation där skattskyldighet inträder övergå till den mottagande skattebefriade förbrukaren. Om den mottagande myndigheten eller personen efter mottagandet använder bränslet för annat ändamål blir denne således skattskyldig. För att det ska tydligt framgå att någon skattskyldighet inte inträder för den myndighet som tillhandahåller bränslet föreslås att det införs en särskild bestämmelse om detta. Därutöver bör förtydligas att bestämmelserna i 8 kap. 1 § tredje stycket ska tillämpas för den myndighet som tar emot bränslet.

Att en myndighet agerar enligt de nu föreslagna bestämmelserna ska givetvis inte heller föranleda att det anses föreligga grund för återkallelse av godkännandet som skattebefriad förbrukare. Även detta föreslås tydliggöras särskilt i lagtexten.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av sex nya paragrafer, 5 kap. 17 a § och 8 kap. 1 b-1 f §§, samt ändringar i 8 kap. 2 och 3 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi.

4 Kompletterande bestämmelser om skattefrihet för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato

Förslag: Bestämmelser om återbetalning av punktskatt införs för väpnade styrkor som tillhör andra stater som är parter i Nato. Bestämmelserna om undantag vid införsel från annat EU-land i vissa fall ska omfatta väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato och sådana situationer där skattefrihet vid införseln följer av lagen om immunitet och privilegier. Vissa krav ska inte gälla vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör stater som är parter i Nato under uppskovsförfarandet om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på nordatlantiska fördraget.

Skälen för förslaget

Bakgrund och tidigare bedömningar

Rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, innehåller vissa bestämmelser om väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i Nordatlantiska fördragsorganisationen (Nato). Enligt artikel 11.1.d ska varor som är avsedda att användas av de väpnade styrkorna i varje stat som är part i Nato, utom den medlemsstat inom vilken punktskatt kan tas ut, för styrkornas eget bruk för civilpersonal som medföljer dem eller för mässar och marketenterier undantas från betalning av punktskatt. Undantag från skatteplikt ska gälla med förbehåll för de villkor och begränsningar som fastställs av värdmedlemsstaten. Medlemsstaterna får bevilja undantag genom återbetalning.

I propositionen Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:61) gjordes bedömningen att det inte fanns behov av att införa ytterligare bestämmelser med anledning av artikel 11.1.d i nya punktskattedirektivet. Bestämmelser om immunitet och privilegier för bland annat Natohögkvarter och de styrkor och den personal som lyder under ett sådant högkvarter finns i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. För uppfyllandet av avtal som ingåtts med Nato finns vidare en ordning där Försvarsmakten tillhandahåller drivmedel, oljor och smörjoljor utan skatt till utländska väpnade styrkor.

I propositionen Sveriges tillträde till vissa Natoavtal (prop. 2023/24:133) gjordes bedömningen att den nuvarande ordningen där Försvarsmakten tillhandahåller drivmedel, oljor och smörjmedel måste vara väl så ändamålsenlig för de utländska styrkorna som att genom

lagstiftningsåtgärder ge en rätt till skattefria förvärv genom en återbetalningsmodell. I propositionen anges dock även att det kan finnas anledning för regeringen att återkomma till frågan om undantag från harmoniserade punktskatter i övrigt. I propositionen Undantag från mervärdesskatt för väpnade styrkor inom Nato (prop. 2023/24:137) föreslogs att bestämmelser om återbetalning av mervärdesskatt skulle införas. Skatteverket framförde i sina remissynpunkter att även de harmoniserade punktskatterna bör omfattas av återbetalningsförfarandet. Regeringen konstaterade i den nämnda propositionen att det saknades nödvändigt underlag för att behandla frågan i det lagstiftningsärendet.

Kompletterande bestämmelser om skattefrihet för väpnade styrkor som är parter i Nato

Sedan Sverige våren 2024 blev medlem i Nato kan det såsom anges i avsnitt 3 ovan antas bli vanligare med närvaro av väpnade styrkor från andra länder som är parter i Nato i Sverige. Huvuddelen av de punktskattepliktiga varor som kan komma i fråga för undantag bedöms utgöras av flyg- och fartygsbränsle, dvs. varor för vilka det sedan tidigare, mot bakgrund av ingångna avtal, föreligger en ordning för skattefria förvärv genom Försvarsmakten. I fråga om flyg- och fartygsbränsle har i avsnitt 3 föreslagits att Försvarsmakten ges möjlighet att tillhandahålla bränsle som de har förvärvat obeskattat inom ramen för ett tillstånd som skattebefriad förbrukare till väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i Nato.

Mot bakgrund av att en möjlighet till återbetalning numera föreligger i fråga om mervärdesskatt vid förvärv som görs av väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i Nato kan det finnas anledning att på nytt överväga frågan om det bör införas en sådan möjlighet i fråga om punktskatt. En sådan ordning skulle ge större enhetlighet genom att möjliggöra att mervärdesskatt och punktskatt behandlas på samma sätt. Detta underlättar för Skatteverket eftersom det inte behöver utredas om en väpnad styrka från en annan stat som är part i Nato agerar såsom en väpnad styrka under ett Nato-högkvarter eller inte. Det underlättar även för de väpnade styrkorna genom att de får en skattefrihet som motsvarar den som ges för mervärdesskatten.

Det föreslås sammantaget att det införs en möjlighet till återbetalning av punktskatt på bränslen för användning av väpnade styrkor tillhörande andra stater som är parter i Nato för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier. Denna bestämmelse blir dock bara aktuell att tillämpa om bränslet inte redan har tillhandahållits obeskattat genom Försvarsmakten enligt den särskilda ordningen eller de bestämmelser som föreslås i avsnitt 3. I första hand kan det antas att den kan komma att tillämpas i fråga om fordonsbränsle i den utsträckning sådan bränsle inte tillhandahålls utan skatt enligt den särskilda ordningen. För en enhetlig tillämpning föreslås att en sådan möjlighet till återbetalning införs även i fråga om andra punktskattepliktiga varor än bränslen. De föreslagna bestämmelserna föreslås utformas i linje med artikel 11 i nya punktskattedirektivet.

Det bedöms inte vara aktuellt att ändra hanteringen av mervärdesskatten för att möjliggöra en större enhetlighet i hanteringen av mervärdesskatt

och punktskatter för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato. Någon alternativ ändring som uppnår detta och som samtidigt underlättar för sådana väpnade styrkor att t.ex. delta i övningar i Sverige har således inte identifierats.

För amerikanska väpnade styrkor föreligger särskilda bestämmelser om återbetalning av skatt m.m. som baseras på avtalet om försvarssamarbete med USA (DCA-avtalet), se vidare propositionen Avtal om försvarssamarbete med Amerikas förenta stater (prop. 2023/24:141). I de fall det avtalet är tillämpligt ska de särskilda bestämmelserna tillämpas i stället för den generella bestämmelsen om återbetalning för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato. Detta föreslås tydliggöras i samband med de nya bestämmelserna om återbetalning för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato.

Vissa närmare förfaranderegler för återbetalning av mervärdesskatt och punktskatt i samband med skattefrihet finns i förordning (2024:609) om förfarandet vid återbetalning av mervärdesskatt och punktskatter i vissa fall och om intyg vid skattefrihet. Motsvarande bestämmelser bör gälla även för sådan återbetalning som föreslås i detta avsnitt.

Kompletterande bestämmelser om skattefrihet vid införsel från annat EU-land

I 2 kap. 12 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, nedan LSE, 2 kap. 12 § lagen (2022:1555) om tobaksskatt, nedan LTS, och 2 kap. 10 § lagen (2022:156), nedan LAS, finns bestämmelser om undantag från skatt vid införsel från annat EU-land under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 § LSE, 12 kap. 10 § LTS respektive 12 kap. 10 § LAS. Dessa bestämmelser blir genom de ovan föreslagna ändringarna tillämpliga även för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato. I de fall rätten till återbetalning följer av sådana avtal som anges i lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, såsom DCA-avtalet, är bestämmelsen i dag inte tillämplig. I prop. 2023/24:141 gjordes bedömningen att det inte fanns behov av ytterligare bestämmelser, utöver möjligheten till återbetalning, för att hantera den situation där skattefrihet gäller när varor förs in från annat EU-land (se t.ex. prop. 2023/24:141 s. 134–135). I och med att det nu införs ett undantag för väpnade styrkor från andra stater som är parter i Nato finns det dock fördelar med en enhetlig hantering. Det föreslås därför att hänvisningen i 2 kap. 12 § första stycket 1 LSE, 2 kap. 12 § 1 LTS och 2 kap. 10 § 1 LAS till 9 kap. 1 § LSE, 12 kap. 10 § LTS respektive 12 kap. 10 § LAS ska utökas till att omfatta även hänvisning till de fall där rätten till återbetalning enligt lagen om immunitet och privilegier i vissa fall utövas genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen.

Undantag från förfarandebestämmelser i vissa fall

Av artikel 12.4 i nya punktskattedirektivet följer att vissa bestämmelser inte ska tillämpas för flyttningar som ske till väpnade styrkor som tillhör andra stater som är parter i Nato om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på nordatlantiska fördraget. Det gäller främst kravet på att flyttningar under uppskovsförfarandet ska ske i det datoriserade systemet, EMCS, och att flyttningen ska omfattas av ett elektroniskt

administrativt dokument. Såvitt känt tillämpas inte något sådant förfarande i nuläget men för att tydliggöra att denna möjlighet att avvika från vissa formella krav gäller även om flyttningar sker från Sverige föreslås att bestämmelser om detta införs.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 2 kap. 12 §, 4 a kap. 5 §, 4 b kap. 2 § och 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 2 kap. 12 §, 4 kap. 7 § och 12 kap. 10 § lagen (2022:155) om tobaksskatt och 2 kap. 10 §, 4 kap. 7 § och 12 kap. 10 § lagen (2022:156) om alkoholskatt samt införandet av två nya paragrafer, 5 kap. 2 a § lagen om tobaksskatt och 5 kap. 2 a § lagen om alkoholskatt.

Förslagen medför också ändringar i 14 b § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik och 15 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

5 Förtydligande av vissa förfarandebestämmelser för punktskattepliktiga varor

Förslag: Vissa förtydliganden om tillverkning av varor, flyttning av varor till vissa skattebefriade subjekt i ett annat EU-land, påbörjande av flyttningar under uppskovsförfarandet samt rapportering vid mottagande av varor under uppskovsförfarandet och förfarandet för beskattade varor görs i lagen om skatt på energi, lagen om tobaksskatt och lagen om alkoholskatt.

Även vissa förtydliganden kring tillämpningen av förfarandebestämmelserna i fråga om icke-unionsvaror och när det gäller varor som fullständigt förstörs eller oåterkalleligen går förlorade görs.

Motsvarande ändringar föreslås där det är relevant i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och lagen om skatt på vissa nikotinprodukter. Därutöver görs vissa mindre ändringar för att uppnå större enhetlig mellan olika punktskattelagar.

Skälen för förslagen

Svenska förfarandebestämmelser för punktskattepliktiga varor utgår från bestämmelser på unionsnivå

Generella bestämmelser om förfarandet vid hantering och flyttning av punktskattepliktiga varor finns i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet. Direktivet innehåller ett system för att flytta varor obeskattade mellan medlemsstaterna (det s.k. uppskovsförfarandet) och reglerar bland annat när och i vilken medlemsstat som beskattning ska ske. Bestämmelserna omfattar alkoholvaror, vissa tobaksvaror och vissa bränslen. Det nya punktskattedirektivet ersatte rådets direktiv

2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskattedirektivet.

Direktivets bestämmelser är genomförda i svensk rätt främst genom lagen (1994:1776) om skatt på energi, nedan LSE, lagen (2022:155) om tobaksskatt, nedan LTS, och lagen (2022:156) om alkoholskatt, nedan LAS.

Det nya punktskattedirektivet genomfördes i svensk rätt genom förslagen i propositionen Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar, prop. 2021/22:61, bet. 2021/22:SkU9, rskr. 2021/22:161. Det kan dock finnas anledning att förtydliga vissa bestämmelser i den svenska lagstiftningen för att bättre motsvara bestämmelserna i nya punktskattedirektivet.

Vissa förtydliganden kring tillverkning av varor

Vid tillverkning av en punktskattepliktig vara utanför uppskovsförfarandet inträder skattskyldighet. I begreppet tillverkning omfattas i detta sammanhang även sådan bearbetning av en produkt att det skapas en punktskattepliktig vara. I nya punktskattedirektivet har detta förtydligats genom att uttrycket ”inklusive bearbetning” har lagts till i vissa bestämmelser där begreppet tillverkning används. I den svenska lagstiftningen återfinns begreppet bearbetning i dag endast uttryckligen i vissa bestämmelser i lagen om skatt på energi. I lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt används inte begreppet, även om någon skillnad i tillämpning inte är avsedd mot lagen om skatt på energi. För att närmare överensstamma med direktivets utformning och förtydliga att någon skillnad inte är avsedd mellan de olika lagarna föreslås att det görs tillägg i de bestämmelser som avser tillverkning utanför ett skatteupplag, dvs. 1 kap. 20 § och 5 kap. 16 § LSE, 1 kap. 11 § och 9 kap. 16 § LTS och 1 kap. 12 § och 9 kap. 16 § LAS. Tilläggen föreslås utformas på motsvarande sätt som i artikel 6.3.c i nya punktskattedirektivet, ”inklusive bearbetning”. I 5 kap. 16 § LSE ersätter detta nuvarande skrivning ”eller bearbetar”. En följdändring föreslås även i 5 kap. 17 § LSE.

För att behålla enhetligheten bör motsvarande ändringar göras i 6 kap. 10 och 11 §§ LSE, 10 kap. 20 § LTS och 6 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

För enhetlighetens skull föreslås att tillägget ”inklusive bearbetning” även läggs in i de bestämmelser i 9 kap 5 § och 10 kap. 14 § LTS och 9 kap. 5 § LAS som avser undantag från skattskyldighet för varor som tas i anspråk i skatteupplag eller hos en lagerhållare för tillverkning av punktskattepliktiga varor. Även i dessa fall kan tillverkningen ske genom sådan bearbetning av en produkt att det skapas en ny punktskattepliktig vara. Bestämmelser om tillverkning finns även i t.ex. 11 kap. 2 och 3 §§ LTS och 11 kap. 2 § LAS. De bestämmelserna är dock annorlunda utformade och det bedöms inte finnas behov av att lägga till något förtydligande kring bearbetning i dem.

Vid tillämpning av bestämmelserna om frisläppande för konsumtion respektive skattskyldighet för varor som tillverkas utanför skatteupplag i samband med bearbetning av en vara förutsätts således att bearbetningen motsvarar tillverkning av en vara, dvs. påverkar den punktskattemässiga

hanteringen av varan, normalt genom att ändra klassificering av varan eller dess beskattning. Vad det innebär i praktiken kan skilja sig något åt mellan olika sorters av varor. Det kan exempelvis i fråga om bränslen vara att bränslet förändras på sådant sätt att det får ett annat KN-nummer. I fråga om s.k. övrig tobak har begreppet ”tillverkning” i ett tidigare förarbete beskrivits som ”varje åtgärd som får tobaken att uppfylla kraven för att anses vara övrig tobak”. Ett exempel som lämnas i fråga om tillverkning av övrig tobak är bearbetning av tobak som innebär att sådant tobaksavfall uppstår, som inte uppfyller kraven för att betraktas som rökto bak (se prop. 2020/21:112 s. 44). I fråga om beskattning enligt lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter skulle det kunna vara fråga om att en bearbetning av en e-vätska, där skatten tas ut med olika skattesats beroende på vätskans nikotinhalt, innebär att varan omfattas av en annan skattesats. I fråga om alkoholvaror skulle det exempelvis kunna vara fråga om att det tillsätts etylalkohol till en alkoholvara som tillhör en annan kategori i sådan omfattning att varan i stället faller in under definitionen av mellanklassprodukter eller etylalkohol. Ett annat exempel skulle kunna vara att bearbetningen, i fråga om sådana varor där skatt tas ut med olika skattesats beroende på alkoholhalten, innebär att varan omfattas av en annan skattesats. Det kan dock noteras att en blandning av olika alkoholvaror för vilka skattskyldighet redan har inträtt i samband med servering, exempelvis vid blandning av en drink i en bar, inte bör anses som sådan bearbetning.

I fråga om godkännande som upplagshavare enligt 3 kap. 2 § LTS, 3 kap. 2 § LAS och 4 kap. 1 § LSE kan noteras att begreppet ”bearbetas” däremot används i en bredare bemärkelse. Syftet med godkännanden som upplagshavare är att möjliggöra hantering inom uppskovsförfarandet vid bland annat tillverkning och lagring av punktskattepliktiga varor. Ett godkännande som upplagshavare kan därmed vara aktuellt om en aktör bearbetar en vara inom ramen för t.ex. en tillverkningsprocess, även i led där varan bearbetas utan att därigenom ändras på sådant sätt att det motsvarar tillverkning.

I nya punktskattedirektivet har utöver vad som nämnts ovan förtydligats att tillverkning utanför skatteupplag även, i tillämpliga fall, kan omfatta utvinning (se artikel 6.1.a). I LSE omnämns utvinning i dag endast i 6 kap. 10 och 12 §§ avseende bränslen som inte omfattas av 1 kap. 3 a § LSE. För bränslen som omfattas av 1 kap. 3 a § LSE bedöms det i dag sällan eller aldrig förekomma utvinning i Sverige. Mot bakgrund av förtydligandet i direktivet föreslås dock begreppet läggas till även i 5 kap. 16 och 17 §§ LSE. Något skäl att införa motsvarande förtydliganden i övriga punktskattelagar bedöms inte föreligga på grund av att de varorna har en annan karaktär.

Vissa förtydliganden kopplade till flyttningar

I artikel 16.1 i nya punktskattedirektivet finns bestämmelser om flyttning av varor under uppskovsförfarandet. Sådan flyttning får bland annat ske till en mottagare som anges i artikel 11.1, dvs. vissa skattebefriade subjekt. För att flyttningen ska få ske gäller att varorna ska flyttas till en plats i ett annat EU-land och att frihet från skatt ska gälla i det andra EU-landet. Bestämmelserna har genomförts genom 4 a kap. 2 § LSE, 4 kap. 3 § LTS

och 4 kap. 3 § LAS. De skattebefriade subjekten i artikel 11.1 omfattar, såsom även tidigare i punktskattedirektivet, vissa subjekt till vilka flyttningar sällan eller aldrig sker från Sverige, såsom flyttningar till vissa styrkor på Cypern. Även om sådana flyttningar såvitt känt inte förekommit föreslås att nämnda bestämmelser för fullständighets skull kompletteras med hänvisningar till flyttningar till vissa väpnade styrkor stationerade på Cypern och flyttningar till mottagare i annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredje länder eller internationella organisationer och där avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.

En bestämmelse om tidpunkten för när en flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas finns i artikel 19.1 i nya punktskattedirektivet. Något behov av att särskilt ange tidpunkten för en flyttnings påbörjande i den svenska lagstiftningen har inte ansetts föreligga. I och med genomförandet av nya punktskattedirektivet har det dock i LSE, LTS och LAS införts bestämmelser om när flyttningar under förfarandet för beskattade varor påbörjas. För att uppnå en tydligare och mer enhetlig reglering föreslås därför att även bestämmelser om tidpunkten för när flyttningar under uppskovsförfarandet påbörjas läggs in i dessa lagar. Bestämmelsen innebär att flyttningen påbörjas när varan lämnar skatteupplaget eller, vid import, när varorna övergår till fri omsättning. Bestämmelsen avser endast tidpunkten när flyttningen anses påbörjas. För att en flyttning under uppskovsförfarandet alls ska föreligga, och därmed kunna påbörjas, krävs att förutsättningarna för en flyttning under uppskovsförfarandet föreligger, t.ex. att kraven är uppfyllda vad avser elektroniskt administrativt dokument och säkerhet. Tidpunkten för när flyttningen påbörjas kan t.ex. få betydelse för möjligheten att återkalla ett elektroniskt administrativt dokument (se 4 b kap. 4 § LSE, 5 kap. 4 § LTS och 5 kap. 4 § LAS). Någon ändring i sak bedöms inte uppkomma eftersom tolkningen redan i dag har skett enligt direktivet.

Vid flyttningar av varor under uppskovsförfarandet eller förfarandet för beskattade varor ska vid varornas ankomst lämnas en mottagningsrapport i det datoriserade systemet (EMCS) eller, i vissa fall där detta inte är möjligt, ett ersättningsdokument. Bestämmelser om detta finns i nya punktskattedirektivet i artiklarna 24, 27, 37 och 39. Enligt direktivet får dock avsteg undantagsvis tillåtas från detta förfarande. I direktivet anges bland annat att avsteg kan göras från kravet på lämnandet av mottagningsrapport inom fem dagar genom det datoriserade systemet i vederbörligen motiverade fall som styrks på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt. Detta förtydligande av att det kan finnas situationer där avsteg kan tillåtas vad avser lämnandet av mottagningsrapport föreslås införas i de svenska bestämmelserna. Så som direktivet får förstås är avsikten att ge utrymme för viss flexibilitet i situationer där det är särskilt motiverat att tillåta att mottagandet får styrkas på annat sätt. Ett exempel där en sådan flexibilitet kan tänkas användas kan vara i situationer där mottagaren är en sådan ambassad eller annan skattebefriad aktör som enligt artikel 16.1.a.iv får ta emot varor under uppskovsförfarandet. I praktiken bedöms det vara det sätt som bestämmelserna hanteras i dag men en uttrycklig bestämmelse om detta gör det tydligare för såväl aktörer som Skatteverket att detta är möjligt. Bestämmelsen bör utformas något annorlunda än i direktivet för att det ska

tydligare framgå att det är Skatteverket som ska bedöma om det är motiverat att göra ett sådant avsteg. Det föreslås därför att det införs en bestämmelse om att Skatteverket i särskilt motiverade fall får medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt. För att bestämmelsen ska kunna uppnå sitt syfte bör det inte anses föreligga något hinder mot att Skatteverket medger ett sådant avsteg även om underlaget som styrker mottagandet inte hinner ges in inom den fem-dagars frist som gäller för lämnande av mottagningsrapport i EMCS. Även i fråga om lämnande av ersättningsdokument anges i direktivet att avsteg kan göras i vederbörligen motiverade fall. Även i detta fall bör ett förtydligande införas i lagstiftningen att undantag kan göras i särskilt motiverade fall. Vad som avses med särskilt motiverade fall får bedömas i tillämpningen men skulle exempelvis kunna vara att det står helt klart att en mottagningsrapport kommer att kunna lämnas i EMCS inom mycket nära tid.

Vidare har uppmärksammats att bestämmelserna i 4 b kap. 12 § och 4 e kap. 8 § lagen om skatt på energi, 5 kap. 12 § och 8 kap. 9 § lagen om tobaksskatt och 5 kap. 12 § och 8 kap. 9 § lagen om alkoholskatt bör förtydligas. I bestämmelserna anges att Skatteverket i vissa situationer får intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen, s.k. alternativt bevis. Av artikel 28.2 respektive 40.2 i nya punktskattedirektivet följer att detta är tänkt att användas när mottagningsrapport saknas av andra anledningar än de som följer av artikel 27 respektive 39 i direktivet. Artikel 27 respektive 39 avser vissa situationer där en mottagningsrapport inte kan lämnas inom angiven tid därför att det datoriserade systemet inte är tillgängligt eller därför att flyttningen påbörjats under ersättningsdokument. Ett ersättningsdokument ska då normalt lämnas. I de fall ett sådant ersättningsdokument har lämnats ska sedan en mottagningsrapport, vilken ersätter ersättningsdokumentet, lämnas så snart de datoriserade systemet åter är tillgängligt eller förutsättningarna i övrigt är uppfyllda. Bestämmelserna i artikel 28.2 respektive 40.2 om alternativa bevis är inte tänkta att användas när ersättningsdokument lämnats enligt bestämmelserna i artikel 27 respektive 39.

De skrivningar avseende detta som fanns före genomförandet av nya punktskattedirektivet (jfr exempelvis 23 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt) föll av misstag bort när bestämmelserna överfördes till de nya lagarna om tobaksskatt och alkoholskatt och vid ändringarna i lagen om skatt på energi. Direktivets bestämmelser måste förstås som att avsikten är att bestämmelsen om alternativa bevis får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Det föreslås att det såväl i bestämmelserna som avser uppskovsförfarandet som i bestämmelserna avseende förfarandet för beskattade varor läggs in ett förtydligande om förhållandet mellan bestämmelsen om alternativa bevis och övriga bestämmelser. Detta föreslås göras genom att den nuvarande bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument.

Vissa förtydliganden avseende icke-unionsvaror

Bestämmelserna om skattskyldighet vid import ändrades i det nya punktskattedirektivet för att anpassas till unionstullkodexen. Detta har även föranlett ändringar i den svenska lagstiftningen vilka beskrivs i prop. 2021/22:61 (se bland annat avsnitt 9.1). Bestämmelserna om uppskovsförfarandet och förfarandet för beskattade varor är avsedda att tillämpas på punktskattepliktiga varor vilka har importerats till EU. Om varorna befinner sig inom vissa tullförfaranden och ännu inte har övergått till fri omsättning inom EU är inte avsikten att punktskattedirektivets förfarandebestämmelser tillämpas. I det läget omfattas varorna i stället av det aktuella tullförfarandet och de krav som där uppställs. I punktskattedirektivet angavs för att förtydliga detta att kapitlen III och IV inte skulle tillämpas på punktskattepliktiga varor som omfattas av ett suspensivt tullförfarande eller ett suspensivt tullarrangemang. Dessa begrepp används dock inte längre i unionstullkodexen och i det nya punktskattedirektivet har därför den bestämmelsen tagits bort och ersatts med en skrivning i artikel 2.4 om att artiklarna 14–46 inte får tillämpas på punktskattepliktiga varor som har tullstatus som icke-unionsvaror enligt definitionen i artikel 5.24 i unionstullkodexen. Det får anses följa av systematiken i de svenska punktskattelagarna att förfarandebestämmelserna i dessa lagar inte ska tillämpas på varor som befinner sig inom sådana tullförfaranden. Det kan dock finnas anledning att förtydliga detta genom att föra in en bestämmelse motsvarande den som finns i artikel 2.4 i nya punktskattedirektivet i den svenska lagstiftning.

Den skrivning som används i nya punktskattedirektivet utgår från begreppet icke-unionsvaror. En icke-unionsvara är enligt unions-tullkodexens definition i artikel 5.24 en annan vara än sådan unionsvara som avses i artikel 5.23 eller en vara som förlorat sin tullstatus som unionsvara. En unionsvara är såvitt är av intresse här främst en vara som tillverkats inom EU eller en vara som förts in från tredje land och som övergått till fri omsättning. Detta innebär förenklat att varor som förts in till EU från tredje land men som inte övergått till fri omsättning utgör icke-unionsvaror. I artikel 153.1 i unionstullkodexen finns dock en form av presumptionsregel. Av denna följer att alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida det inte fastställs att de inte har tullstatus som unionsvaror. I särskilda fall då antagandet inte gäller, måste varors tullstatus som unionsvaror bevisas. Bestämmelserna i artikel 153 i unionstullkodexen kompletteras av artikel 119 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex. Av den bestämmelsen följer att antagandet om varors status som unionsvaror bland annat inte gäller för varor som förs in i unionens tullområde och står under tullövervakning för att fastställa deras tullstatus, är i tillfällig lagring eller hänförs till vissa tullförfaranden.

En punktskattepliktig vara som förs in till EU från tredje land och av någon anledning inte hänförs till förfarandet för fri omsättning eller något annat tullförfarande ska normalt beskattas enligt bestämmelserna om beskattning vid otillåten införsel. Detta påverkas inte av den nu föreslagna

bestämmelsen om tillämpningen av direktivets förfarandebestämmelser. En fråga som skulle kunna uppkomma med anledning av den föreslagna bestämmelsen är frågan om det finns något behov för Skatteverket att utreda om en vara som hanteras inom EU, t.ex. tas in i ett skatteupplag eller flyttas under förfarandet för beskattade varor, i själva verket skulle kunna vara en icke-unionsvara och därför inte få hanteras inom dessa förfaranden. Bestämmelserna ibland annat artikel 153 i unionstullkodexen, vilka nämns ovan, torde dock innebära att en punktskattepliktig vara som befinner sig inom EU och som inte står under något tullförfarande bör kunna antas utgöra en unionsvara och att skattemyndigheterna därmed bör kunna utgå från att direktivets förfarandebestämmelser kan tillämpas på varan. Något behov att utreda den frågan torde därmed inte föreligga i normalfallet. I praktiken torde därmed effekten av den nya bestämmelsen främst bli att den förtydligar att punktskatteförfarandet inte ska tillämpas på varor som befinner sig under vissa tullförfaranden och därvid står under tullövervakning.

Vissa förtydliganden avseende förluster

I vissa fall där varor har fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av oföretsda händelser eller force majeure föreligger undantag från skatteplikt, se 2 kap. 13–15 §§ LSE, 2 kap. 14–16 §§ LTS och 2 kap. 12–14 §§ LAS. I nya punktskattedirektivet förtydligades genom tillägget av uttrycket ”fullständigt eller partiellt” att det, där det är relevant, även kan omfatta delmängder. Vid genomförandet av nya punktskattedirektivet bedömdes detta framgå tillräckligt av bestämmelsen och någon skillnad i sak mot tidigare tillämpning var inte avsedd. I bestämmelserna om förluster till följd av varornas beskaffenhet anges uttryckligen att fråga är om partiella förluster. Mot den bakgrunden bedöms det bli tydligare om det, på samma sätt som i direktivet, anges uttryckligen även i bestämmelserna om varor som oåterkalleligen går förlorade av andra skäl att förluster även kan avse delmängder. Det föreslås därför att ett sådant förtydligande görs. För att undvika sammanblandning med begreppet ”fullständigt förstörts”, vilket avser förstörelsens karaktär, föreslås att begreppet ”i sin helhet” används för att beskriva hur stor del av varumängden som gått förlorad i stället för direktivets begrepp ”fullständigt”. I vilka fall det kan vara aktuellt med förluster av delmängder beror på vad det är för typ av varor och hur de är förpackade. I fråga om bränsle eller andra varor som flyttas i bulk eller stora volymer är den del av volymen som har gått förlorad att anse som en sådan delmängd som skatt inte ska betalas för. I fråga om varor som flyttas i mindre förpackningar, exempelvis i form av färdiga flaskor eller cigarettpaket, blir det inte aktuellt med en delmängd av en enskild flaska eller ett enskilt paket utan en delmängd av det totala antalet varor som flyttas. Ett exempel kan vara att en flaska i en kartong med flera flaskor har oåterkalleligen gått förlorad. I sådant fall utgör innehållet i den förlorade flaskan en sådan delmängd som det inte ska betalas skatt för. Den delmängd som har gått förlorad måste även fortsättningsvis uppfylla kravet på att oåterkalleligen ha gått förlorad.

Om en delmängd oåterkalleligen gått förlorad avser undantaget från skatt endast det som gått förlorat, inte varumängden i sin helhet. Att så är

fallet framgår i dag i bestämmelserna om partiella förluster med anledning av varors beskaffenhet genom formuleringen att skatt inte ska betalas för ”det som gått förlorat”. För att ytterligare förtydliga tillämpningen föreslås att detta tydliggörs i lagtexten även i fråga om övriga partiella förluster genom att det anges att vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorat.

För att ytterligare närma bestämmelserna med nya punktskattedirektivets formuleringar föreslås att uttrycket ”oförutsedda händelser” ersätts med det i direktivet använda uttrycket ”oförutsebara omständigheter”. Någon skillnad i sak har inte varit avsedd och detta framgår tydligare genom att använda direktivets uttryck, vilket även har varit föremål för EU-domstolens tolkning i domstolens dom den 18 april 2024 i målet C-509/22 (Girelli Alcool). Uttrycket ”oförutsedda händelser” används även i vissa andra bestämmelser i LSE, LAS, LTS, lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter. Även om dessa bestämmelser inte direkt genomför nya punktskattedirektivet så avses i sak detsamma. Det är därför lämpligt att samma uttryck används för att undvika att det framöver uppkommer någon otydlighet kring om det är avsett någon skillnad i sak. Det föreslås mot den bakgrunden att uttrycket byts ut till ”oförutsebara omständigheter” även i dessa bestämmelser.

Vissa förtydliganden avseende säkerheter

Inom såväl uppskovsförfarandet som vid flyttningar av varor under förfarandet för beskattade varor eller genom distansförsäljning föreligger krav på ställande av säkerhet för den skatt som kan komma att påföras för varorna. Bestämmelserna om säkerhet är utformade på olika sätt för olika aktörer. Exempelvis ska för en upplagshavare flyttningssäkerhet uppgå till ett belopp som motsvarar den genomsnittliga skatten på de punktskattepliktiga varor som upplagshavaren flyttar under ett dygn (jfr t.ex. 3 kap. 6 § LTS) och för en certifierad mottagare uppgå till ett belopp som vid varje tidpunkt motsvarar skatten på de varor som är under flyttning till den certifierade mottagaren.

Bestämmelserna om säkerhetens utformning och storlek är i huvudsak inte harmoniserade utan upp till varje medlemsstat att bestämma. I nya punktskattedirektivet finns dock ett par bestämmelser som anger att säkerhet ska släppas i vissa situationer där flyttningar inte avslutas på sedvanligt sätt. Detta gäller artikel 6.9 andra stycket och artikel 45.3 andra stycket, som avser varor som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, och artikel 46.3 andra stycket, som avser vissa situationer där det förelegat en oegentlighet. Mot bakgrund av att de svenska bestämmelserna om säkerhet är formulerade på ett sådant sätt att de antingen grundar sig på en genomsnittlig beräkning av varor som flyttas eller på de varor som är under flyttning uppkommer normalt inte någon fråga om att släppa säkerheter när en viss flyttning avslutas. I stället får bedömas om det föreligger anledning att anpassa säkerhetens storlek. Endast i de fall en säkerhet avser en viss angiven flyttning, t.ex. i fråga om en aktör som har ett tillfälligt godkännande, påverkar avslutandet av en flyttning mer direkt kravet på att ställa säkerhet. Mot denna bakgrund har

det tidigare inte ansetts finnas skäl att införa bestämmelser motsvarande de som anges i direktivet.

Det kan dock konstateras att i de situationer som pekas ut i direktivet föreligger särskilda omständigheter där hanteringen av varorna inte följer de vanliga förfarandena. Det kan även vara flera behöriga myndigheter inblandade. Mot denna bakgrund kan det finnas anledning att förtydliga hur säkerheten påverkas i dessa fall.

Om det har fastställts att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska inte längre punktskatt utgå för varorna (se 2 kap. 14–16 §§ LSE, 2 kap. 14–16 §§ LTS och 2 kap. 12–14 §§ LAS). Enligt artikel 6.9 andra stycket och artikel 45.3 andra stycket i nya punktskattedirektivet ska då den garanti som ställts vid en flyttning under uppskovsförfarandet, förfarandet för beskattade varor eller flyttning genom distansförsäljning släppas helt eller delvis, beroende på vad som är lämpligt, när tillfredsställande bevis uppvisas. Eftersom någon skatt genom fastställandet av förstörelsen eller förlusten inte längre kan påföras för varorna följer som angetts ovan naturligt att varorna inte längre beaktas vid bedömning hur stor säkerhet som ska föreligga. Detta bedöms normalt inte behöva särskilt regleras. I de här aktuella fallen kan det dock förekomma att förstörelsen eller förlusten fastställs av ett annat lands kontrollerande myndighet eller annan behörig myndighet i sådana fall där den inte har skett i Sverige eller upptäckts här. Det kan i därför finnas större skäl i detta fall att utifrån vad som följer av direktivet förtydliga att förstörelsen eller förlusten ska påverka bedömningar kring storleken på säkerheter när den har fastställts av den behöriga myndigheten. En ny bestämmelse om detta föreslås införas. I normala fall kan det antas att en behörig myndighet som fastställer en förstörelse eller förlust underrättar den myndighet där säkerhet för flyttningen har ställts genom de förfaranden som finns fastställda för informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna. Något behov av att i lagtexten lägga in direktivets skrivning om ”när tillfredsställande bevis uppvisas” bedöms därför inte föreligga. För det fall något informationsutbyte inte sker är den enskilde oförhindrad att vid behov uppvisa sådana bevis.

Att det införs en särskild bestämmelse i fråga om de säkerheter som direktivet pekar ut och där ovan situationer kan uppkomma innebär inte att det faktum att varor har förstörts eller förlorats inte kan påverka andra säkerheter. Exempelvis utgår underlaget för beräkning av storleken av säkerheten som en upplagshavare ska ställa för betalning av skatt från de varor som upplagshavaren vid varje tidpunkt förvarar i sina skatteupplag. Om vissa varor exempelvis i skatteupplaget blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket kommer varorna inte att efter detta ingå i underlaget för beräkning av säkerheten. Detta följer av hur bestämmelserna är utformade.

Om en oegentlighet har inträffat under en flyttning kan skatt bestämmas för flyttningen enligt bestämmelserna i 5 kap. 22–27 §§ LSE, 9 kap. 25–30 §§ LTS och 9 kap. 25–30 §§ LAS eller motsvarande bestämmelser i något annat EU-lands lagstiftning. Skatten kommer i många fall att tas ut av den som har ställt säkerheten, vid behov genom att säkerheten (eller en del av den) tas i anspråk. Det kan dock även förekomma att skatten betalas av någon annan.

I artikel 46.3 regleras vem som ska betala skatt i fråga om oegentligheter i vissa fall. Det framgår även av artikel 46.3 andra stycket att när skatt har uppburits i den medlemsstat där oegentligheten begåtts eller upptäckts, ska de behöriga myndigheterna i destinationsmedlemsstaten frisläppa den garanti som har ställts av mottagaren vid en flyttning under förfarandet för beskattade varor eller av distansförsäljaren vid en flyttning under bestämmelserna om distansförsäljning. På samma sätt som ovan angetts så följer av utformningen av bestämmelserna om säkerhet att det är naturligt att varorna inte längre beaktas vid bedömning hur stor säkerhet som ska föreligga när skatt har betalats för varorna. I de här aktuella fallen kan det dock vara olika behöriga myndigheter involverade beroende på var oegentligheten begåtts eller upptäckts och flera personer kan vara solidariskt ansvariga för skatten. Det kan därför finnas större skäl i detta fall att utifrån vad som följer av direktivet förtydliga att betalning av skatten ska påverka bedömningar kring storleken på säkerheter. Även om direktivet inte innehåller någon motsvarande bestämmelse i fråga om oegentligheter vid flyttningar under uppskovsförfarandet bedöms det lämpligt att en förtydligande bestämmelse omfattar samtliga situationer som medför beskattning vid oegentligheter. En ny bestämmelse om detta föreslås därför införas i LSE, LTS och LAS.

Tillhandahållande av kopia av det elektroniska administrativa dokumentet

Vid en flyttning under uppskovsförfarandet ska avsändaren lämna den administrativa referenskoden till den person som medför varorna eller, om ingen person medför varorna, till transportören eller fraktföraren. Koden ska på begäran kunna uppvisas för behörig myndighet under hela varuflyttningen, se t.ex. 5 kap. 5 § LTS. Bestämmelserna genomför artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet. I direktivet anges även att de behöriga myndigheterna vid behov kan begära en utskrift av det elektroniska administrativa dokumentet eller varje annan kommersiell handling.

Bestämmelser om kontroll av flyttningar av punktskattepliktiga varor finns i lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor (tidigare lagen om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter) samt i tullbefogenhetslagen (2004:710). Enligt 5 kap. 9 § tullbefogenhetslagen är en förare av transportmedel skyldig att se till att administrativ referenskod följer med transporten och vid en transportkontroll tillhandahålla en tulltjänsteman tillgängliga administrativa referensskoder. Av 5 kap. 5 § tullbefogenhetslagen följer att en tulltjänsteman får använda den administrativa referenskoden för att ta del av ett elektroniskt administrativt dokument och granska det dokumentet. Vid granskningen får tulltjänstemannen använda tekniska hjälpmedel som finns i transportmedlet.

Övergången till en hantering av administrativa dokument inom det datoriserade systemet, EMCS, har medfört att Tullverket i normalfallet själva kan ta fram och granska dokumenten utifrån den administrativa referenskoden som föraren är skyldig att medföra under flyttningen. Detta kan antingen göras genom Tullverkets egen utrustning eller genom att

använda tekniska hjälpmedel som finns i transporten. Dessa möjligheter bedöms i normalfallet vara tillräckliga för att Tullverket ska kunna utföra sina kontroller.

I vissa särskilda situationer, exempelvis där den administrativa referenskoden uppges inte vara tillgänglig för föraren eller där den kod som angivits är felaktig, skulle dock en ytterligare möjlighet för de behöriga myndigheterna att begära en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller annan kommersiell handling kunna förbättra myndigheternas förutsättningar att genomföra en fullständig kontroll. Det föreslås mot denna bakgrund att det i 5 kap. 9 § tullbefogenhetslagen införs en ny bestämmelse om att föraren på begäran av den tulltjänsteman som utför en transportkontroll av en flyttning under uppskovsförfarandet ska tillhandahålla tulltjänstemannen en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling avseende den aktuella flyttningen.

Såsom angetts ovan är utgångspunkten att föraren vid en flyttning som omfattas av EMCS endast är skyldig att medföra den administrativa referenskoden. För att föraren ska kunna tillhandahålla en kopia av det fullständiga elektroniska administrativa dokumentet eller annan kommersiell handling kan denne därmed vara tvungen att kontakta avsändaren. I direktivet anges att det ska vara fråga om en utskrift av dokumentet. Detta bedöms dock inte utesluta en teknikneutral tillämpning där dokumentet även kan tillhandahållas i form av en elektronisk utskrift, såsom exempelvis utskrivet till ett PDF-dokument. Även givet en sådan teknikneutral tolkning bedöms det inte givet att det alltid är möjligt för föraren att få tillgång till, och tillhandahålla, dokumentet vid tillfället för transportkontrollen. En möjlighet föreslås därför ges att inkomma med kopian till Tullverket i efterhand. Mot bakgrund av möjligheten att skicka in dokumentet i elektronisk form föreslås en rimlig tidsrymd därvid vara att den ska ha inkommit inom en vecka,

På samma sätt som skyldigheten enligt 5 kap. 9 § andra stycket tullbefogenhetslagen att tillhandahålla tillgängliga administrativa referenskoder bör den nya skyldigheten att på begäran tillhandahålla en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller kommersiell handling omfattas av straffbestämmelsen i 11 kap. 5 § tullbefogenhetslagen.

Om inte annat anges i en straffbestämmelse ska enligt 1 kap. 2 § brottsbalken en gärning bara utgöra brott om den begås uppsåtligen. I samband med införandet av tullbefogenhetslagen ändrades tullbefogenhetsutredningens förslag på sådant sätt att ordet "uppsåtligen" togs bort i 11 kap. 4 § och 11 kap. 5 § första meningen tullbefogenhetslagen (se propositionen Ny tullbefogenhetslag, 2023/24:132). Även om det inte uttryckligen anges i kommentaren till nämnda paragrafer får det förstås som att bakgrunden var att det inte är nödvändigt att uttryckligen ange att ansvar endast gäller för uppsåtliga gärningar. I 11 kap. 5 § andra meningen kom dock ordet "uppsåtligen" att stå kvar. För en mer enhetlig lagstiftning föreslås att det tas bort även i 11 kap. 5 § andra meningen tullbefogenhetslagen.

Vissa andra ändringar

Vid genomförandet av nya punktskattedirektivet infördes begreppet "otillåten införsel" för vissa situationer där varor förs in från länder och områden utanför EU:s punktskatteområde utan att hänföras till förfarandet för fri omsättning. Dessa situationer omfattades tidigare av begreppet "import". Av 12 kap. 2 § LSE, 13 kap. 3 § LTS och 13 kap. 3 § LAS framgår att Tullverket beslutar om skatt för den som är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Även i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik och lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter infördes begreppet "otillåten införsel". I dessa lagar anges dock inte uttryckligen att Tullverket är beslutsmyndighet även för sådan införsel från länder och områden utanför EU:s punktskatteområde som klassificeras som "otillåten införsel". Därför föreslås att ett sådant tydliggörande görs i 15 § lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och 17 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

I samband med genomförandet av det ändrade alkoholskattedirektivet gjordes vissa ändringar i bestämmelserna om upplagshavares rätt att göra avdrag för alkohol som används för vissa ändamål, se förslaget till ändringar i 32 § första stycket 4 och nya 32 § andra stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt i propositionen Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar (prop. 2021/22:23). Bestämmelserna återfinns nu i 11 kap. 2 § LAS. Bestämmelserna om avdrag för registrerade varumottagare som har godkänts som skattebefriade förbrukare i 11 kap. 3 § LAS ändrades inte vid det tillfället. För att skapa en större enhetlighet i lagstiftningen föreslås nu att motsvarande ändringar även görs i fråga om bestämmelserna i 11 kap. 3 § LAS.

För ökad enhetlighet bör bestämmelserna om export i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik och lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter anpassas till vad som gäller enligt andra punktskattelagar, se exempelvis 1 kap. 9 § LTS. På samma sätt som i LTS föreslås en definition av begreppet införas i lagarna.

Därutöver föreslås vissa språkliga och redaktionella ändringar och förtydliganden i förfarandebestämmelserna för punktskattepliktiga varor.

Lagförslag

Förslagen medför ändringar i 1 kap. 2, 19 och 20 §§, 2 kap. 13 och 14 §§, 4 a kap. 2 och 7 §§, 4 b kap. 10, 12 och 16 §§, 4 e kap. 6, 8 och 10 §§, 5 kap. 16 och 17 §§, 6 kap. 10 och 11 §§, 7 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi, 1 kap. 3, 10 och 11 §§, 2 kap. 14 och 15 §§, 4 kap. 3 och 9 §§, 5 kap. 10, 12 och 16 §§, 8 kap. 7, 9 och 11 §§, 9 kap. 1, 5 16 och 18 §§, 10 kap. 14, 20 och 21 §§ och 11 kap. 4 § lagen (2022:155) om tobaksskatt samt 1 kap. 3, 11 och 12 §§, 2 kap. 12 och 13 §§, 4 kap. 3 och 9 §§, 5 kap. 10, 12 och 16 §§, 8 kap. 7, 9 och 11 §§, 9 kap. 1, 5 16 och 18 §§, 11 kap. 3 § lagen (2022:156) om alkoholskatt.

Det ska också införas tre nya paragrafer, 5 kap. 28 § lagen om skatt på energi, 9 kap. 31 § lagen om tobaksskatt och 9 kap. 31 § lagen om alkoholskatt.

Förslagen medför även ändringar i 2, 13 a, 14 och 15 §§ lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, 2, 6, 12, 14 och 17 §§

lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och 5 kap. 9 § och 11 kap. 5 § tullbefogenhetslagen (2024:710).

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Förslag: Ändringarna träder i kraft den 1 april 2026.

Äldre bestämmelser i lagarna gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. I fråga om tullbefogenhetslagen ska äldre bestämmelser tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjats före ikraftträdandet.

Skälen för förslaget: Det är bra om ändringarna kan träda i kraft så fort som möjligt men det är samtidigt viktigt för de berörda myndigheterna att få rimlig tid för förberedelser. Det är också viktigt att möjliggöra ett bra genomförande för Skatteverket. Det föreslås därför att ändringarna träder i kraft den 1 april 2026.

Det föreslås att äldre bestämmelser i berörda lagar fortfarande ska gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Detta innebär exempelvis i fråga om undantaget från skatteplikt i 2 kap. 12 § LSE, 2 kap. 12 § LTS och 2 kap. 12 § LAS att undantaget tillämpas på införsel av varor till Sverige efter ikraftträdandet. I fråga om förslagen i avsnitt 4 om återbetalning av skatt för utländska väpnade styrkor tillämpas äldre bestämmelser på förvärv av punktskattepliktiga varor som skett före ikraftträdandet. Endast förvärv efter den tidpunkten kan komma i fråga för återbetalning.

De ändringar i förfarandebestämmelserna som föreslås i avsnitt 5 bedöms inte medföra behov av övergångsbestämmelser eftersom det främst handlar om förtydliganden eller andra mindre ändringar utan ändring i sak. I något fall finns dock behov av att förtydliga tillämpningen vid ikraftträdandet. Mot bakgrund av detta bedöms det lämpligt att äldre bestämmelser ska gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Det föreslås därför att en sådan övergångsbestämmelse tas in i lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2022:155) om tobaksskatt, lagen (2022:156) om alkoholskatt, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik och lagen (2018:506) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

I fråga om tullbefogenhetslagen (2024:710) föreslås i stället att det i en övergångsbestämmelse anges att äldre bestämmelser tillämpas på flyttningar av punktskattepliktiga varor som påbörjats före ikraftträdandet. Genom en sådan övergångsbestämmelse blir det tydligare för såväl avsändare som förare av en flyttning i vilka fall den omfattas av den nya skyldigheten att på begäran tillhandahålla en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet och förbereda sig därefter.

7 Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med utgångspunkt i tillämpliga delar av 7 § i förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar.

Förslagets konsekvenser bedöms inte vara av sådan omfattning att en större utvärdering är nödvändig. Efter ikraftträdandet kan förslaget utvärderas genom en uppföljning av Regeringskansliet tillsammans med exempelvis relevanta myndigheter för att verifiera att syftet uppnåtts och för att oförutsedda konsekvenser av förslaget ska kunna uppdagas.

7.1 Offentligfinansiella effekter

Förslaget i avsnitt 3 avser endast en förenkling av hanteringen av skattebefriat bränsle. Förslaget bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter.

Vad avser förslaget i avsnitt 4 bedöms inte heller detta medföra några offentligfinansiella effekter. Det har flera orsaker. I vissa fall innebär förslaget inga förändringar i praktiken. Till exempel gäller redan i dag i vissa fall undantag från punktskatt enligt lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall och Försvarsmakten tillhandahåller vidare bränslen utan skatt enligt den särskilda ordning som beskrivs i avsnitt 3 och 3. Därtill är flyg- och fartygsbränsle normalt undantagna från skatt enligt lagen om skatt på energi. I vissa fall innebär dock förslaget att ytterligare förvärv av varor och tjänster i Sverige ska befrias från skatt. Det gäller förvärv av vissa punktskattepliktiga varor i Sverige som görs av väpnade styrkor från ett annat Nato-land. De volymer av varor och tjänster som berörs bedöms dock vara små. Den sammantagna bedömningen är därför att ingen offentligfinansiell effekt uppstår.

Förslagen i avsnitt 5 avser endast förtydliganden av vissa förfarandebestämmelser och bedöms inte ha några offentligfinansiella effekter.

7.2 Effekter för enskilda och företagen

Förslagen i avsnitt 3 och 4 bedöms inte påverka företag eller enskilda.

Förslagen i avsnitt 5 berör främst aktörer som hanterar punktskattepliktiga varor. Dessa är oftast företag men i vissa fall kan det även vara fråga om enskilda personer. Exempelvis kan upplagshavare och registrerade avsändare beröras om de flyttar varor under uppskovsförfarandet och varorna förstörs eller går förlorade och registrerade mottagare och certifierade mottagare beröras i fråga om hanteringen av mottagningsrapporter om de tar emot varor under uppskovsförfarandet respektive förfarandet för beskattade varor. Ändringarna utgör förtydliganden av redan gällande bestämmelser och kan därmed underlätta tillämpningen av de aktuella bestämmelserna. Förslaget om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710) om tillhandahållande på begäran av en kopia av ett elektroniskt administrativt dokument innebär en ny skyldighet

för förare som transporterar punktskattepliktiga varor under uppskovs-förfarandet som även är kopplad till bestämmelser om penningböter om föraren uppsåtligen inte tillmötesgår begäran. Bestämmelsen kan dock antas användas endast i vissa särskilda situationer där inte tillhandahållandet av den administrativa referens-koden är tillräckligt.

7.3 Effekter för statliga myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget i avsnitt 3 innebär en möjlighet för Försvarmakten, Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket att hantera flyg- och fartygsbränsle på ett enklare sätt. Även möjligheten för Försvarmakten och andra statliga myndigheter att efter godkännande tillhandahålla flyg- och fartygsbränsle till offentliga myndigheter inom ramen för räddningsinsatser m.m. innebär en möjlighet att hantera sådant bränsle på ett enklare sätt. Bestämmelsen kan underlätta hanteringen för såväl statliga myndigheter som andra offentliga myndigheter, exempelvis kommunal räddningstjänst, samt den som använder bränsle för offentliga myndigheters räkning, exempelvis företag eller ideella organisationer som agerar på uppdrag av de offentliga myndigheterna.

Om möjligheterna till sådant tillhandahållande används innebär förslagen att de mottagande myndigheternas tillgång till bränslen underlättas men även att de tillhandahållanden och mottaganden som görs enligt de nya bestämmelserna ska bokföras löpande. Ett motsvarande krav på löpande bokföring gäller redan i dag om myndigheter köper bränslet inom ramen för sitt godkännande som skattebefriad förbrukare och själva förbrukar det och bedöms därmed inte normalt medföra tillkommande kostnader. Ansökan om godkännande innebär viss administration men denna bedöms vara mycket begränsad. Eventuella kostnader till följd av de nya bestämmelserna bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Förslaget i avsnitt 3 innebär att Skatteverket behöver hantera vissa ytterligare godkännanden. Antalet ansökningar bedöms dock bli mycket begränsat och inte medföra behov av någon omfattande utredning. Förslaget i avsnitt 4 kan medföra att antalet ansökningar till Skatteverket om återbetalning av skatt ökar något men mot bakgrund av att ansökan om återbetalning av mervärdesskatt kan lämnas redan i dag bedöms ökningen bli begränsad. Förslaget kan också leda till att Skatteverket i viss utsträckning behöver öka samverkan med Försvarmakten. Förslagen bör inte medföra några behov av informationsinsatser som går utöver de som normalt sker vid regeländringar. Utgångspunkten är att tillkommande kostnader för Skatteverket för ärendehantering, samt att anpassa it-system, blanketter och information kan hanteras inom myndighetens befintliga ekonomiska ramar.

Vad gäller de allmänna förvaltningsdomstolarna bedöms effekterna bli små. Förslaget om återbetalning av skatt till väpnade styrkor kan antas medföra ett något ökat antal ansökningar om återbetalning, vilket skulle kunna medföra ett begränsat antal överklaganden om dessa inte bifalls. Även införandet av nya godkännanden skulle kunna medföra ett mycket

begränsat antal överklaganden, exempelvis om dessa överklagas. Sammantaget bedöms detta och övriga förslag inte påverka måltillströmningen i domstolarna annat än marginellt eller påverka domstolarnas verksamhet på något annat sätt. Eventuella kostnader till följd av de nya bestämmelserna bedöms kunna hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

I övrigt bedöms inga effekter för statliga myndigheter uppkomma av förslaget.

7.4 Effekter för kommuner och regioner

Genom förslaget i avsnitt 3 skulle kommuner och regioner i vissa fall på ett enklare sätt kunna få tillgång till skattefritt bränsle i samband med t.ex. räddningsinsatser inom sjukvården eller brandförsvaret. I övrigt bedöms inte förslagen ha några effekter för kommuner och regioner.

7.5 Övriga effekter

Förslagen bedöms inte ha några effekter för miljön eller för det brottsförebyggande arbetet, och inte heller några sysselsättningseffekter, fördelningseffekter eller jämställdhetseffekter.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

1 kap.

2 § Energiskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 1 a, 3 och 4 §§. Koldioxidskatt ska betalas för bränslen som anges i 2 kap. 1, 3 och 4 §§. Svavelskatt ska betalas på svavelinnehållet i bränslen som anges i 3 kap. 1 §. Bestämmelser om dessa skatter finns i 2–10 kap. *Bestämmelserna i kapitel 4–4 e ska dock inte tillämpas på bränsle som har tullstatus som icke-unionsvara.*

Bestämmelser om skatt på elektrisk kraft finns i 11 kap.

I paragrafen finns information om vilka skatter som ska betalas enligt lagen och var bestämmelser finns om dessa.

I *första stycket* förtydligas att bestämmelserna i kapitel 4–4 e inte ska tillämpas på bränsle som har tullstatus som icke-unionsvara. Med detta avses att bestämmelserna om uppskovsförfarandet och förfarandet för beskattade varor inte ska tillämpas på en vara som enligt unionstullkodexens bestämmelser anses utgöra icke-unionsvara. Vad som avses med icke-unionsvara förklaras i 19 §. I praktiken får detta främst betydelse såsom ett förtydligande av att varor som befinner sig under vissa tullförfarande, såsom t.ex. tillfällig lagring, inte omfattas av

punktskatteförfarandet. En punktskattepliktig vara som befinner sig inom EU och som inte står under något tullförfarande eller liknande bör normalt kunna antas utgöra en unionsvara och man bör kunna utgå från att förfarandebestämmelserna i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt, nedan kallat nya punktskattedirektivet, kan tillämpas på varan. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

19 § Med deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med förfarandet för extern transitering avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

I paragrafen förklaras vissa tullrelaterade termer och uttryck.

I första stycket läggs termen ”icke-unionsvara” till. En definition av icke-unionsvara finns i artikel 5.24 i unionstullkodexen. Av intresse är även artikel 153 i unionstullkodexen som uppställer vissa ytterligare bestämmelser kring bedömningen av om varor utgör icke-unionsvaror. Av artikel 153.1 följer att alla varor som befinner sig i unionens tullområde ska antas ha tullstatus som unionsvaror, såvida det inte fastställs att de inte har tullstatus som unionsvaror. I särskilda fall då antagandet enligt artikel 153.1 inte gäller, måste varors tullstatus som unionsvaror bevisas. Av artikel 119 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 följer att antagandet om varors status som unionsvaror bl.a. inte gäller för varor som förs in i unionens tullområde och står under tullövervakning för att fastställa deras tullstatus, är i tillfällig lagring eller hänförs till vissa tullförfaranden. Hänvisningen till unionstullkodexen är statisk och avser förordningen i den i 2 c § angivna lydelsen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

20 § I denna lag avses med

– uppskovsförfarandet: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av bränsle som avses i 3 a §,

– släppas för konsumtion: att bränsle som avses i 3 a §

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– beskattat bränsle: bränsle som avses i 3 a § som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– förfarandet för beskattade varor: det förfarande som enligt 4 d kap. ska användas vid flyttning av beskattat bränsle till, från eller via ett annat EU-land,

– det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om

datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

I paragrafen definieras vissa grundläggande termer som har giltighet för hanteringen av bränsle som avses i 3 a §.

I *punkt 3* till strecksatsen om ”släppas för konsumtion” förtydligas att tillverkning utanför ramen för ett uppskovsförfarande även kan ske genom bearbetning. Ett frisläppande för konsumtion vid bearbetning förutsätter att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett bränsle. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit ett nytt bränsle ur punktskatteperspektiv, normalt med ett annat KN-nummer. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

2 kap.

12 § *Energiskatt* och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § som

1. förs in till Sverige under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 9 kap. 1 § *eller enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*,

2. förs in till Sverige i normal bränsletank på motordrivet fordon eller till fordonet kopplad släpvagn, fartyg eller luftfartyg som används yrkesmässigt om bränslet är motorbränsle och är avsett att användas i motor på fordonet, släpvagnen, fartyget eller luftfartyget under transporten, eller

3. förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat bränslet i ett annat EU-land och som själv transporterar bränslet hit, om bränslet är avsett för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Första stycket 3 gäller inte

1. motorbränsle som förs in till Sverige på annat sätt än i fordonstank, bränsletank på fartyg eller luftfartyg eller i reservdunk som rymmer högst 10 liter, och

2. bränsle som avses i 2 kap. 1 § första stycket 3 och som

a) är avsett att förbrukas för uppvärmning här i landet, och

b) förs in hit på annat sätt än i tankfordon som används vid yrkesmässig handel med sådant bränsle.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag från skatteplikt.

Genom tillägget i *punkt 1* omfattar undantaget även sådana situationer där förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen. Detta är sådana situationer där skattefrihet vid införseln följer av avtal som omfattas av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, t.ex. avtalet med USA om försvarssamarbete (det s.k. DCA-avtalet). I övrigt görs en språklig ändring.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

13 § *Energiskatt* och koldioxidskatt ska inte betalas för bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som under ett uppskovsförfarande, på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, blivit fullständigt förstört eller oåterkalleligen i sin helhet eller partiellt gått förlorat, och därigenom blivit oanvändbart som punktskattepliktigt bränsle. *Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.*

I paragrafen finns bestämmelser om undantag för bränsle som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat i vissa fall.

I bestämmelsen införs orden ”i sin helhet eller partiellt” för att förtydliga att bestämmelsen kan vara tillämplig även när delmängder oåterkalleligen har gått förlorade i de fall där det är relevant. Därutöver tydliggörs genom en ny sista mening att i de fall det är fråga om en partiell förlust så är det den delmängd som har gått förlorad för vilken skatt inte ska betalas. Vidare ändras ”oförutsedda händelser” till det i nya punktskattedirektivet använda uttrycket ”oförutsebara omständigheter”. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

14 § Den som gör gällande att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen i sin helhet eller partiellt gått förlorat ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att bränsle fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 4 kap. 5 eller 15 §, 4 c kap. 2 eller 4 § eller 4 d kap. 4 eller 6 §.

I paragrafen finns bestämmelser om bevisande av förluster.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt”. Ändringen utgör en följd av ändringen i 13 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Av *andra stycket*, som är nytt, följer att om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att bränsle förstörts eller gått förlorat ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet. Behörig myndighet är i de fall som följer av första stycket Skatteverket men kan i andra fall vara en utländsk behörig myndighet. Om en utländsk behörig myndighet har fastställt att bränslet förstörts eller gått förlorat kan det antas att Skatteverket i de flesta fall får information om detta genom de informationsutbyten som sker mellan de behöriga myndigheterna. I annat fall får aktören vid behov visa att det har fastställts att bränslet fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat.

Att bränslet inte ingår i underlaget för beräkning av säkerhet får olika effekt beroende på hur bestämmelserna om ställande av säkerhet ser ut för den aktuella aktören. Om bränslet exempelvis har flyttats under uppskovsförfarandet blir effekten i praktiken att det aktuella bränslet inte längre beaktas vid beräkningen av den genomsnittliga skatten i fråga om upplagshavarens säkerhet enligt 4 kap. 5 § andra stycket. Om säkerhet har ställts för en enskild flyttning, t.ex. av en tillfälligt certifierad mottagare, blir effekten att kravet på säkerhet för den skatt som kan påföras vid flyttningen helt eller delvis faller bort. Den nya bestämmelsen utgör endast ett förtydligande och någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

4 a kap.

2 § Under uppskovsförfarandet får bränsle flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,

2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
 3. en plats där det skattepliktiga bränslet lämnar EU,
 4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
 5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det ditbränslet flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om bränslet är avsett för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,
 - d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit bränslet flyttas och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,
 - e) *Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*
 - f) *mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.*
- Första stycket 5 gäller om bränslet flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från bränsleskatt gäller i det andra EU-landet.

I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag. Paragrafen genomför artikel 16 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket punkt 5* kompletteras uppräknningen med två nya punkter, e och f, vilka innehåller hänvisningar till vissa väpnade styrkor stationerade på Cypern och till mottagare som har skattefrihet enligt vissa avtal som ingått med tredje länder och internationella organisationer. De nya punkterna motsvarar artikel 11.1 e och f i nya punktskattedirektivet. Det följer av andra stycket att möjligheten att flytta under uppskovsförfarandet till dessa subjekt endast gäller om flyttningen sker till en plats i ett annat EU-land och i den omfattning frihet från punktskatt gäller i det andra EU-landet. På samma sätt som vid andra flyttningar under punkt 5 ska bränslet vid en flyttning till en sådan mottagare åtföljas av ett intyg utfärdat av värdmedlemsstaten om att skattefrihet gäller för varorna (jfr. 4 b kap. 9 §).

Övervägandena finns i avsnitt 5.

5 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att det bränsle som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 4 b kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 4 b kap. 14 §, och
2. sådan säkerhet för skatten som avses i 4 kap. 5 eller 15 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar som sker enbart på svenskt territorium och där bränslets slutdestination finns på svenskt territorium om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare. *Kravet i första*

stycket 1 gäller inte heller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 2 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

I *andra stycket* införs en ny bestämmelse med undantag från kraven i första stycket vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Bestämmelsen blir tillämplig vid flyttningar till ett annat EU-land (se 2 § andra stycket). Om flyttningen har påbörjats i ett annat EU-land enligt motsvarande undantag omfattas den genom 8 § av uppskovsförfarandet när bränslet befinner sig i Sverige. En förutsättning för att undantaget ska tillämpas är att flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det nordatlantiska fördraget. Bestämmelsen genomför artikel 12.4 i nya punktskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

7 § En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när bränslet lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när bränslet övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot bränslet på en sådan destination som avses i 2–4 §§. Vid export avslutas flyttningen när bränslet har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 2 § första stycket 4 avslutas flyttningen när bränslet har hänförs till förfarandet för extern transitering.

I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet. Paragrafen genomför artikel 19 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket* införs nya bestämmelser som förtydligar tidpunkten för när flyttningar under uppskovsförfarandet påbörjas. Någon ändring i sak är inte avsedd. Hänvisningen till unionstullkodexen är statisk och avser förordningen i den i 1 kap. 2 c § angivna lydelsen.

Nuvarande första stycket flyttas till *andra stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

4 b kap.

2 § När en flyttning under uppskovsförfarandet sker enbart på svenskt territorium och bränslets slutdestination finns på svenskt territorium gäller inte bestämmelserna i detta kapitel om bränslet avsänds av någon annan än en registrerad avsändare.

Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 4 a kap. 2 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

I paragrafen finns en bestämmelse om undantag från kraven på dokumenthantering vid flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en ny bestämmelse med undantag från kraven i 1 § vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Bestämmelsen blir tillämplig vid flyttningar till eller från ett annat EU-land (se kommentaren

till 4 a kap. 5 §). En förutsättning för att undantaget ska tillämpas är att flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det nordatlantiska fördraget. Bestämmelsen genomför artikel 12.4 i nya punktskattedirektivet.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 4 § tar emot bränsle som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Genom *andra stycket*, som är nytt, förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport genom det datoriserade systemet. En sådan situation där en avvikande hantering förekommer i dag är när varor tas emot under uppskovsförfarandet av ett skattebefriat subjekt, vilket inte har tillgång till det datoriserade systemet (dvs. en sådan flyttning som avses i artikel 16.1.a.iv). I de fallen bekräftas mottagandet genom kontakter mellan Skatteverket och mottagaren, varefter Skatteverket rapporterar mottagandet i det datoriserade systemet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 a kap. 2 eller 4 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *andra stycket* görs ett förtydligande av att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla

samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot bränslet inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att bränslet inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport eller exportrapport inte kan lämnas vid flyttningar under uppskovsförfarandet på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Ett exempel skulle kunna vara att ett det står helt klart att en mottagningsrapport kommer att kunna lämnas i det datoriserade systemet, EMCS, inom kort. Om det är fråga om särskilt motiverade fall får avgöras av Skatteverket. Att ersättningsdokument inte behöver lämnas innebär inte något avsteg från kravet i 17 § första stycket 3 att lämna en mottagningsrapport så snart det datoriserade systemet åter är tillgängligt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

4 e kap.

6 § Vid mottagandet av bränsle som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att bränslet tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Genom *andra stycket*, som är nytt förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport inom fem dagar genom det datoriserade systemet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

8 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 10 §*, får Skatteverket intyga att bränslet har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att bränslet har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *andra stycket* görs ett förtydligande av att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument i enlighet med 10 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

10 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 6 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att bränslet tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella bränsleflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport inte kan lämnas vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Ett exempel skulle kunna vara att ett det står helt klart att en mottagningsrapport kommer att kunna lämnas i det datoriserade systemet, EMCS, inom kort. Om det är fråga om särskilt motiverade fall får avgöras av Skatteverket. Att ersättningsdokument inte behöver lämnas innebär inte något avsteg från kravet i 11 § första stycket 3 att lämna en mottagningsrapport så snart det datoriserade systemet åter är tillgängligt.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

5 kap.

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt utvinner eller tillverkar, *inklusive bearbetar*, bränsle utanför ett skatteupplag,

2. för in bränsle som omfattas av 2 kap. 12 § andra stycket från ett annat EU-land,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett annat ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp,

4. förvärvat bränsle som ger mindre destillat än 85 volymprocent vid 350°C och som använder bränslet för drift av motordrivna fordon,

5. använder bränsle som vid införseln till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att bränslet undantogs från skatteplikt,

6. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål,

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål, eller

c) i luftfartyg, när luftfartyget används för privat ändamål.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* ersätts ”eller bearbetar” med ”inklusive bearbetar”. Genom ändringen uppnås enhetlighet med 1 kap. 20 §. För att en bearbetning av ett bränsle ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning förutsätts att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett bränsle. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit ett nytt bränsle ur punktskatteperspektiv, normalt med ett annat KN-nummer. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Därutöver förtydligas att skattskyldighet uppstår för den som utvinner bränsle utanför ett skatteupplag.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

17 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 16 § 1, när bränslet *utvinns eller* tillverkas,
2. den som är skattskyldig enligt 16 § 2, när bränslet förs in till Sverige,
3. den som är skattskyldig enligt 16 § 3, 4, 5 eller 6, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I *punkt 1* tas ”eller bearbetas” bort som en följd av att det i 16 § har förtydligats att sådan bearbetning som motsvarar tillverkning inkluderas i uttrycket tillverkning. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

17 a § *Skattskyldighet enligt 16 § 3 gäller inte den som omfattas av 8 kap. 1 b–1 e §§ i fråga om bränsle som tillhandahålls i enlighet med de bestämmelserna.*

I paragrafen, som är ny, finns ett undantag från skattskyldighet i de fall där bränsle som har tagits emot i egenskap av skattebefriad förbrukare används för annat ändamål genom att tillhandahållas enligt bestämmelserna i 8 kap. 1 b–1 d §§.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

28 § *Om den skatt som har beslutats för bränsle enligt 22–25 §§, eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, har betalats ska bränslet inte längre ingå i underlaget vid beräkning av säkerhet.*

I paragrafen, som är ny, finns en bestämmelse om underlag för säkerhet i vissa fall.

Av bestämmelse framgår att om den skatt som har beslutats för ett bränsle enligt 22–25 §§, dvs. enligt bestämmelserna om beskattning vid oegentligheter, har betalats ska bränslet inte längre ingå i underlaget vid beräkning av säkerhet. Detsamma gäller om ett motsvarande beslut har fattats av ett annat EU-lands behöriga myndigheter.

Att bränslet inte ingår i underlaget vid beräkning av säkerhet får olika effekt beroende på hur bestämmelserna om ställande av säkerhet ser ut för den aktuella situationen. Om bränslet exempelvis har avsänts under

uppskovsförfarandet blir effekten i praktiken att det aktuella bränslet inte ingår i underlaget vid beräkningen av den genomsnittliga skatten för avsändarens flyttningssäkerhet enligt 4 kap. 5 § andra stycket. Om säkerhet har ställts för en enskild flyttning, t.ex. av en tillfälligt certifierad mottagare, blir effekten att kravet på säkerhet för den skatt som kan påföras vid flyttningen helt eller delvis faller bort. Den nya bestämmelsen utgör endast ett förtydligande och någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

6 kap.

10 § Skattskyldig är den som

1. i annat fall än som avses i 5 §, utvinner *eller* tillverkar, *inklusive bearbetar*, bränsle,

2. i annat fall än som avses i 5 §, för in bränsle till Sverige från ett annat EU-land eller tar emot en sådan leverans,

3. förvärvat bränsle för vilket ingen skatt eller lägre skatt ska betalas när bränslet används för ett visst ändamål men som använder bränslet för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp, och

4. förvärvat bränsle för vilket antingen ingen skatt har betalats eller skatt har betalats enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 a och som använder bränslet

a) i skepp, när skeppet används för privat ändamål, eller

b) i båt, för vilken medgivande enligt 2 kap. 9 § har lämnats eller fiskelicens som inte är begränsad till fiske enbart i enskilt vatten har meddelats enligt fiskelagen (1993:787), när båten används för privat ändamål.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* ersätts ”*eller bearbetar*” med ”*inklusive bearbetar*”. Genom ändringen uppnås enhetlighet med 1 kap. 20 §. För att en bearbetning av ett bränsle ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning förutsätta således att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett bränsle. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit ett nytt bränsle ur punktskattperspektiv, normalt med ett annat KN-nummer. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

11 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 10 § 1, när bränslet utvinns *eller* tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 10 § 2, när bränslet förs in till Sverige, och

3. den som är skattskyldig enligt 10 § 3 eller 4, när bränslet används för ett ändamål som medför att skatt ska betalas med högre belopp.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I *punkt 1* tas ”*eller bearbetas*” bort som en följd av att det i 10 § har förtydligats att sådan bearbetning som motsvarar tillverkning inkluderas i uttrycket tillverkning. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

7 kap.

2 § En skattskyldig får göra avdrag för skatt på bränsle som avses i 1 kap. 3 a § och som levererats till en sådan *förvärvare* som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från bränsleskatt *gäller* i det EU-landet.

I paragrafen finns bestämmelser om avdrag i vissa fall där bränsle har levererats till vissa skattebefriade subjekt i ett annat EU-land.

I paragrafen byts ordet ”köpare” ut mot ”förvärvare”. Detta överensstämmer med det uttryck som används i bestämmelserna i mervärdesskattelagen (2023:200). Vidare görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

8 kap.

1 b § Försvarsmakten, Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket får tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till övriga i denna bestämmelse angivna myndigheter om

1. tillhandahållandet sker för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser, och

2. den mottagande myndigheten är godkänd som skattebefriad förbrukare för sådant ändamål som avses i 1.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser som ger möjlighet för vissa statliga myndigheter att tillhandahålla bränsle som de tagit emot i egenskap av skattebefriade förbrukare till varandra.

Av bestämmelsen följer att Försvarsmakten, Kustbevakningen, Polismyndigheten och Sjöfartsverket får tillhandahålla bränsle till varandra under vissa förutsättningar. En förutsättning är att den tillhandahållande myndigheten har ett godkännande som skattebefriad förbrukare och har tagit emot bränslet utan skatt i den egenskapen.

Av *punkt 1* följer att tillhandahållandet ska ske för förbrukning för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och under sådana förutsättningar att bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser. Av 6 a kap. 1 § 3–5 följer att förbrukningen bland annat kan vara för användning i skepp, vissa båtar eller luftfartyg, när skeppet, båten eller luftfartyget inte används för privata ändamål. Vissa begränsningar finns i fråga om vilka bränslen som omfattas, exempelvis omfattas inte andra bränslen än flygfotoget vid förbrukning i luftfartyg.

En ytterligare förutsättning är enligt *punkt 2* att den mottagande myndigheten har ett godkännande som skattebefriad förbrukare som omfattar förbrukning för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

1 c § Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle som myndigheten tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till

1. utländska väpnade styrkor som omfattas av de avtal som nämns i 7, 8 och 10 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall i den utsträckning som

a) skattefrihet gäller enligt 9 kap. 1 § 4 eller enligt nämnda avtal, eller

b) bränsle ska tillhandahållas utan skatt genom särskilda arrangemang enligt de avtal som nämns i 7 § lagen om immunitet och privilegier i vissa fall, och

2. utländska väpnade styrkor som omfattas av 9 kap. 1 § 3 i den utsträckning som följer av den bestämmelsen.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser som ger möjlighet för Försvarsmakten att tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot

i egenskap av skattebefriad förbrukare till utländska väpnade styrkor i vissa fall. En förutsättning för tillämpning av bestämmelsen är att Försvarsmakten har ett godkännande som skattebefriad förbrukare och att bränslet har tagits emot i den egenskapen.

De utländska väpnade styrkor som avses i *punkt 1* är styrkor från andra Nato-länder och andra länder inom Partnerskap för fred som omfattas av de avtal som nämns i 7, 8 och 10 §§ lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Rätten att tillhandahålla bränsle gäller enligt *punkt 1 a* i den utsträckning som skattefrihet gäller enligt avtalen eller enligt den föreslagna bestämmelsen i 9 kap. 1 § 4 om väpnade styrkor från andra Nato-länder. De avtal som avses är främst statusavtalet för Nato (Nato SOFA) vilket även tillämpas inom Partnerskap för fred genom ett särskilt avtal (PFF SOFA) och vissa kompletterande protokoll, samt avtalet om försvarssamarbete med Amerikas förenta stater (DCA-avtalet). I punkt 1 b nämns för fullständighetens skull även särskilt att tillhandahållanden utan skatt genom särskilda arrangemang enligt de avtal som anges i 7 § lagen om immunitet och privilegier (dvs. Nato SOFA och motsvarande avtal inom Partnerskap för fred) omfattas. Med detta avses den särskilda ordning där Försvarsmakten tillhandahåller bränslen utan skatt till utländska väpnade styrkor.

Därutöver omfattar rätten att tillhandahålla bränsle enligt *punkt 2* tillhandahållanden till vissa väpnade styrkor från andra EU-länder som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik i den utsträckning som följer av bestämmelsen om återbetalning av skatt i 9 kap. 1 § 3.

Tillhandahållandet får som angetts ovan endast ske i den utsträckning som nämnda avtal och bestämmelser medger skattefrihet eller anger att bränsle ska tillhandahållas utan skatt. Det innebär exempelvis att tillhandahållandet ska ske till sådana utländska väpnade styrkor och för sådan användning som omfattas avtalen och bestämmelserna, i enlighet med de definitioner och begränsningar som följer av dem.

Till skillnad från vad som gäller enligt 1 b eller 1 d § finns det inte något krav i denna paragraf på att de mottagande styrkorna ska ha ett godkännande som skattebefriade förbrukare.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

1 d § *Försvarsmakten får, utöver vad som följer av 1 b och 1 c §§, tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till någon annan om*

1. tillhandahållandet sker för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser,

2. tillhandahållandet sker till en offentlig myndighet eller till någon som använder bränslet för offentlig myndighets räkning, om myndigheten eller personen är godkänd som skattebefriad förbrukare för sådant ändamål som avses i 1, och

3. tillhandahållandet sker inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser som ger möjlighet för Försvarsmakten att tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot

i egenskap av skattebefriad förbrukare till någon annan inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

Bestämmelsen kan tillämpas i situationer där möjlighet att tillhandahålla bränsle inte redan följer av 1 b eller 1 c §. En förutsättning för tillämpning av bestämmelsen är att Försvarsmakten har ett godkännande som skattebefriad förbrukare och att bränslet har tagits emot i den egenskapen.

Därutöver gäller vissa förutsättningar för att tillhandahållande ska få ske. Enligt *punkt 1* ska tillhandahållandet ske för förbrukning för ändamål som anges i 6 a kap. 1 § 3–5 och i den omfattning bränslet är befriat från skatt enligt samma bestämmelser.

Av *punkt 2* följer att tillhandahållandet ska ske till en mottagare som är en offentlig myndighet eller till någon som använder bränslet för offentlig myndighets räkning. Mottagaren ska vidare vara godkänd som skattebefriad förbrukare. Vad som avses med offentliga myndigheters användning och användning för offentliga myndigheters räkning beskrivs närmare i prop. 2014/15:40 s. 11–13. Exempel på mottagare kan vara kommunala räddningstjänster, aktörer som bedriver akutflygningar med helikopter och ideella organisationer som utför räddningsinsatser.

En ytterligare förutsättning är att tillhandahållandet enligt *punkt 3* ska ske inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer. Tillhandahållande kan således inte ske under denna bestämmelse i alla de situationer där skattefrihet kan medges för en skattebefriad förbrukare som själv använder bränslet. Exempel på situationer som inte omfattas är övnings- och utbildningsverksamhet.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

1 e § Skatteverket får godkänna att annan statlig myndighet än Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt enligt 1 § tredje stycket till någon annan under de förutsättningar som följer av 1 d §.

Ett godkännande enligt första stycket ska begränsas till att avse en viss tid. Godkännandet får begränsas till vissa angivna mottagare och situationer. Bestämmelserna i 1 a § om beslut efter särskild ansökan och 3 § om återkallelse av godkännande tillämpas även på ett sådant godkännande.

I paragrafen, som är ny, finns bestämmelser som ger en statlig myndighet möjlighet att i vissa fall efter godkännande tillhandahålla bränsle som myndigheten har tagit emot utan skatt i egenskap av skattebefriad förbrukare till någon annan inom ramen för räddningsinsatser eller krissituationer.

Av *första stycket* följer att Skatteverket efter ansökan får godkänna att en annan statlig myndighet än Försvarsmakten får tillhandahålla bränsle under de förutsättningar som följer av 1 d §. För en närmare beskrivning av dessa förutsättningar, se kommentaren till den bestämmelsen.

Ett godkännande ska enligt *andra stycket* begränsas till att avse en viss tid. Detta kan avse antingen en mycket begränsad tid, exempelvis inom ramen för en viss räddningsinsats, eller en längre tid, men bör normalt inte vara längre än ett par år. Därutöver framgår att godkännandet får begränsas till vissa angivna mottagare och situationer. De förutsättningar som anges i 1 d § utgör således den yttre ramen för vad som utgör ett tillåtet tillhandahållande för den som har fått ett godkännande av Skatteverket. Detta får sedan preciseras utifrån hur behoven ser ut hos den sökande

myndigheten. Hur detta bör utformas får avgöras utifrån behoven och förutsättningarna i det enskilda fallet. Begränsningen kan vara allt från mycket snäv, exempelvis en viss utpekad offentlig myndighet i en viss angiven situation, till mer bred genom att exempelvis peka ut en viss typ av mottagare och/eller en viss typ av situationer. Att Skatteverket beslutar i fråga om godkännande efter särskild ansökan följer av hänvisningen till 1 a §. Bestämmelserna i 3 § om återkallelse av godkännande tillämpas även på godkännandet. Om godkännandet som skattebefriad förbrukare återkallas kommer även godkännandet enligt denna paragraf att återkallas eftersom förutsättningarna för godkännande då inte längre föreligger.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

1 f § Bestämmelsen i 1 § tredje stycket ska tillämpas på den mottagande myndigheten eller personen vid tillhandahållande enligt 1 b–1 d §.

I paragrafen, som är ny, finns ett förtydligande av att i de fall där bränsle tillhandahålls enligt 1 b–1 d §§ ska bestämmelsen om mottagande av bränsle i 1 § tredje stycket tillämpas på mottagaren. Den som omfattas av bestämmelserna i de nämnda paragraferna har därmed rätt att ta emot bränsle utan skatt från Försvarsmakten, från någon av de andra myndigheter som omfattas av 1 b § eller från en myndighet som har ett godkännande enligt 1 e §. I och med att bränslet tas emot utan skatt tar den mottagande myndigheten eller personen också över ansvaret för att bränslet används för ett sådant skattebefriat ändamål som omfattas av den tillämpliga bestämmelsen och blir skattskyldig om bränslet används för annat ändamål.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

2 § En skattebefriad förbrukare ska löpande bokföra mottagande och förbrukning av bränsle helt eller delvis befriat från skatt och på lämpligt sätt se till att det finns underlag för kontroll av att bränsle som tagits emot helt eller delvis befriat från skatt använts för det ändamål som var förutsättning för skattebefrielsen.

En skattebefriad förbrukare som tillhandahåller bränsle enligt 1 b eller 1 c § ska i sin löpande bokföring enligt första stycket även ta upp bränsle som förbrukaren tillhandhållit.

I paragrafen anges vissa skyldigheter för skattebefriade förbrukare att bland annat bokföra mottagande och förbrukning av bränsle.

Av *andra stycket*, som är nytt, följer att en skattebefriad förbrukare som tillhandahåller bränsle enligt de nya bestämmelserna i 1 b–1 e § även ska ta upp tillhandahållandet av bränsle enligt de bestämmelserna i sin löpande bokföring. I stället för att bokföra att bränslet förbrukas ska därmed bokföras att det tillhandahållits till annan skattebefriad förbrukare, eller i fråga om 1 c § till utländska väpnade styrkor. Att den mottagande skattebefriade förbrukaren, i de fall som följer av 1 b, 1 d eller 1 e §, ska ta upp bränslet i sin löpande bokföring följer av den befintliga bestämmelsen i första stycket. I de fall där mottagaren enligt 1 c § är en utländsk väpnad styrka föreligger inte något sådant krav.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

3 § Godkännande som skattebefriad förbrukare får återkallas om
1. förutsättningarna för godkännande inte längre finns,

2. bränslet används för annat ändamål än som anges i godkännandet,
 3. förbrukaren inte fullgör sina skyldigheter enligt 2 §,
 4. förbrukaren inte medverkar vid revision enligt skatteförfarandelagen (2011:1244), eller
 5. förbrukaren begär det.
- Grund för återkallelse enligt första stycket 2 föreligger inte om den skattebefriade förbrukaren tillhandahållit bränslet enligt 1 b–1 e §§.*
- Beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

I paragrafen finns bestämmelser om återkallelse av tillstånd som skattebefriad förbrukare.

Av *andra stycket*, som är nytt, framgår att det inte föreligger grund för återkallelse när en skattebefriad förbrukare använder bränsle som denne tagit emot i egenskap av skattebefriad förbrukare för annat ändamål genom att tillhandahålla det i enlighet med bestämmelserna i 1 b–1 e §§. Detta utgör ett undantag från vad som annars skulle gälla.

Nuvarande *andra stycket* flyttas till *tredje stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 3.

9 kap.

1 § *Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av energiskatt och koldioxidskatt på bränsle som har förvärvats av*

1. *en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,*

2. *en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,*

3. *väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, eller*

4. *väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.*

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har på ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* införs en ny *punkt 4*, av vilken det följer att återbetalning medges för bränsle som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i Nato. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier.

I övrigt ändras i första stycket ”Beskattningsmyndigheten medger” till ”Skatteverket ska [...] besluta om” samt görs vissa språkliga ändringar. Dessa ändringar är inte avsedda att medföra någon ändring i sak.

Av *andra stycket*, som är nytt, följer att bestämmelsen i den nya fjärde punkten inte ska tillämpas om avtalet mellan Sverige och USA om försvarssamarbete, det s.k. DCA-avtalet, är tillämpligt. I de fallen tillämpas i stället de bestämmelser som genomför DCA-avtalet och som finns i 10 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Ansökan om återbetalning kan i de fallen göras genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Nuvarande *andra stycket* flyttas till *tredje stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

8.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

2 § I denna lag avses med

- *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom,
 - *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor,
 - *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor,
 - *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material,
 - *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av
 1. en juridisk person, eller
 2. en fysisk person och avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
 - *konsument*: en köpare för vilken köpet inte är en yrkesmässig aktivitet,
 - *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:157) om Europeiska unionens punktskatteområde,
 - *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,
 - *export*: att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU,
 - *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och där köpet inte är yrkesmässigt för köparen,
 - *undantagen säljare*: en säljare som inte är godkänd som lagerhållare enligt 10 §, registrerad mottagare enligt 10 a § eller registrerad EU-handlare enligt 10 b § och vars årliga försäljning av skattepliktiga varor till Sverige inte överskrider 100 000 kronor för innevarande eller föregående kalenderår,
 - *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339.
- Vid beräkningen av den årliga försäljningen för undantagna säljare enligt första stycket ska inte mervärdesskatt beaktas, och inte heller fraktkostnader till den del de går att särskilja.

I paragrafen finns vissa definitioner och förklaringar.

I *första stycket* införs en ny definition av ”export”. Av definitionen framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Exporten kan ske direkt från Sverige eller via ett annat EU-land.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

13 a § Om skatt har betalats i Sverige för en skattepliktig vara som sedan *flyttats* till ett annat EU-land eller *exporterats*, kan återbetalning av skatten ske enligt denna paragraf efter skriftlig ansökan hos Skatteverket.

Den som begär återbetalning ska visa

1. att den skatt som ansökan avser har betalats,
2. att skattskyldigheten inträdde inom tre månader före den tidpunkt då varan lämnade svenskt territorium, och
3. antingen att undantaget i 13 § inte tidigare har tillämpats på varan eller att den flyttning eller export som ansökan grundar sig på skedde efter den tidpunkt då undantaget senast tillämpades.

Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Ansökan ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *ansökan* saknade behörighet att företräda sökanden.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om återbetalning av skatt.

I *första stycket* tas orden ”till tredjeland” bort. Av den nya definitionen av export i 2 § framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Därutöver ändras tempus från ”flyttas” och ”exporteras” till ”flyttats” och ”exporterats”. Detta speglar att återbetalning är aktuell först efter att varorna har lämnat Sverige respektive EU.

I övrigt görs en språklig ändring i *fjärde stycket*. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

14 § För en godkänd lagerhållare inträder inte skattskyldighet för en skattepliktig vara som levereras till en köpare i ett annat land.

För en godkänd lagerhållare inträder inte heller skattskyldighet för en skattepliktig vara i vilken samtliga de delar som avses i 5 och 6 §§

1. fullständigt förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,
2. lämnats för avfallsåtervinning, eller
3. återanvänts vid tillverkning av skattepliktiga varor.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag från skattskyldighet.

I *andra stycket punkt 1* ändras uttrycket ”oförsedda händelser” till ”oförutsebara omständigheter” för att bibehålla enhetlighet med andra punktskattelagar.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

14 b § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av skatt på varor som har förvärvats av

1. en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, *eller*

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

Vid återbetalning av skatt enligt denna paragraf eller 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244) ska de belopp som följer av 7 a och 7 b §§ vid tidpunkten för förvärvet av varan tillämpas om det inte kan visas att skatt har betalats för varan med högre belopp.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* införs en ny *punkt 4*, av vilken det följer att återbetalning medges för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i Nato. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier.

Av det *andra stycket*, som är nytt, följer att bestämmelsen i den nya fjärde punkten inte ska tillämpas om avtalet mellan Sverige och USA om försvarssamarbete, det s.k. DCA-avtalet, är tillämpligt. I de fallen tillämpas i stället de bestämmelser som genomför DCA-avtalet och som finns i 10 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Ansökan om återbetalning kan i de fallen göras genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Nuvarande andra och tredje styckena flyttas till *tredje* och *fjärde styckena*.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

15 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i andra stycket och i 15 a och 15 b §§.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 9 § är skattskyldig vid import *eller otillåten införsel*. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

I paragrafen finns vissa bestämmelser om förfarandet vid beskattning

I *andra stycket* finns bestämmelser om beslutande myndighet och förfarande vid beskattning när varor förs in från en plats utanför EU:s punktskatteområde. I bestämmelserna läggs in en hänvisning till ”otillåten införsel”. Vad som avses med otillåten införsel framgår av 2 a § andra stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

8.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

2 § I denna lag avses med

- *e-vätskor*: vätskor som innehåller nikotin,
- *högkoncentrerade e-vätskor*: e-vätskor med en koncentration nikotin som uppgår till minst 15 men inte överstiger 20 milligram per milliliter vätska,
- *andra nikotinhaltiga produkter*: nikotinhaltiga produkter för användning i mun eller näsa, med undantag för e-vätskor och produkter som innehåller tobak och som är hänförliga till kapitel 24 i den lydelse av Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan som gällde den 1 januari 2017,
 - *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av
 1. en juridisk person, eller
 2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk,
 - *EU eller EU-land*: de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde enligt lagen (2022:157) om Europeiska unionens punktskatteområde,
 - *tredjeland*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde,
 - *export*: att en vara, direkt från Sverige eller via ett annat EU-land, förs ut från EU,
 - *distansförsäljning*: försäljning där varorna transporteras till Sverige från ett annat EU-land av säljaren eller av någon annan för säljarens räkning och köpet inte är yrkesmässigt för köparen,
 - *unionstullkodexen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, i lydelsen enligt förordning (EU) 2016/2339,
 - *förordning (EG) nr 1272/2008*: Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 i den lydelse som gällde den 1 januari 2020,
 - *förordning (EU) 2017/745*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/561.

I paragrafen finns vissa definitioner och förklaringar.

I paragrafen införs en ny definition av ”export”. Av definitionen framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Exporten kan ske direkt från Sverige eller via ett annat EU-land.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

6 § Skattskyldig enligt denna lag är den som

1. godkänts som lagerhållare enligt 9 §,
2. i annat fall än som avses i 1
 - a) yrkesmässigt tillverkar, *inklusive bearbetar*, skattepliktiga varor,
 - b) säljer skattepliktiga varor till köpare i Sverige genom distansförsäljning,
 - c) från ett annat EU-land för in eller tar emot skattepliktiga varor utan att det är distansförsäljning, eller

3. använder e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet.

I *punkt 1 a* förtydligas att uttrycket tillverkning även kan inkludera bearbetning. För att en bearbetning av en vara ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning förutsätts att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

12 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter

1. som har levererats till en köpare i ett annat EU-land,
2. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som förvärvats från någon som inte är godkänd lagerhållare,
3. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare har inträtt och som innehas av lagerhållaren vid tidpunkten för godkännandet,
4. som har förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,
5. som har använts vid tillverkningen av skattepliktiga varor,
6. som *har* exporterats eller förts till *en* frizon för annat ändamål än att förbrukas där,
7. som har levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200),
8. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg, eller
9. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredjeland av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg.

I paragrafen finns bestämmelser om avdrag i deklarationen.

I *punkt 4* ändras uttrycket ”oförsedda händelser” till ”oförutsebara omständigheter” för att bibehålla enhetlighet med andra punktskattelagar.

I *punkt 6* tas orden ”till tredjeland” bort. Av den nya definitionen av export i 2 § framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde. Därutöver görs vissa mindre språkliga ändringar.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

14 § Har skatt betalats i Sverige för e-vätskor eller andra nikotinhaltiga produkter som sedan levererats till en köpare i ett annat EU-land eller exporterats, medges efter ansökan återbetalning av skatten, om inte annat följer av andra stycket. Den som begär återbetalning ska visa att den skatt som ansökan avser har betalats i Sverige och att varorna förts ut ur landet.

Ansökan om återbetalning enligt första stycket görs skriftligen hos Skatteverket. Ansökan ska omfatta en period om ett kalenderkvartal och ges in till Skatteverket inom tre år efter kvartalets utgång. Återbetalning medges inte för skattebelopp som för kalenderkvartalet understiger 1 500 kronor.

En ansökan om återbetalning ska vara undertecknad av sökanden eller av den som är ombud eller annan behörig företrädare för sökanden.

En ansökan som lämnats för en sökande som är en juridisk person anses ha lämnats av sökanden, om det inte är uppenbart att den som lämnade *ansökan* saknade behörighet att företräda sökanden.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om återbetalning av skatt.

I *första stycket* tas orden ”till tredjeland” bort. Av den nya definitionen av export i 2 § framgår att det som är avgörande för om en vara anses exporterad är om den har lämnat EU, dvs. Europeiska unionens punktskatteområde.

I övrigt görs en språklig ändring i *fjärde stycket*. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

15 § Skatteverket medger efter ansökan återbetalning av skatt som har betalats enligt denna lag på varor som har förvärvats av

1. *en* utländsk beskickning, *ett* karriärkonsulat i Sverige eller *en* sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. *en* medlem av den diplomatiska personalen vid *en utländsk beskickning* i Sverige eller *en karriärkonsul* vid *ett utländskt konsulat* i Sverige, under förutsättning att *medlemmen eller karriärkonsuln* inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, eller

4. *väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.*

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I *första stycket* införs en ny *punkt 4*, av vilken det följer att återbetalning medges för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i Nato. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier. I övrigt görs vissa språkliga ändringar som inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

Av *andra stycket*, som är nytt, följer att bestämmelsen i den nya fjärde punkten inte ska tillämpas om avtalet mellan Sverige och USA om försvarssamarbete, det s.k. DCA-avtalet, är tillämpligt. I de fallen tillämpas i stället de bestämmelser som genomför DCA-avtalet och som finns i 10 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Ansökan om återbetalning kan i de fallen göras genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Nuvarande *andra stycket* flyttas till *tredje stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

17 § I fråga om förfarandet vid beskattningen gäller skatteförfarandelagen (2011:1244), utom i de fall som avses i *andra stycket*.

Tullverket beslutar om skatt för den som enligt 7 § är skattskyldig vid import eller otillåten införsel. Sådan skatt ska betalas till Tullverket. För skatt som ska betalas till Tullverket gäller tullagen (2016:253).

I paragrafen finns vissa bestämmelser om förfarandet vid beskattning

I *andra stycket* finns bestämmelser om beslutande myndighet och förfarande vid beskattning när varor förs in från en plats utanför EU:s punktskatteområde. I bestämmelserna läggs in en hänvisning till ”otillåten införsel”. Vad som avses med otillåten införsel framgår av 2 a § andra stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

8.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:155) om tobaksskatt

1 kap.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser de EU-harmoniserade tobaksvarorna. De EU-harmoniserade tobaksvarorna omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 2–8 och 11–21 §§, 3–9 kap., 11 kap. 1, 2, 6 och 7 §§, 12 kap. 2–5 och 7–10 §§ och 13 kap. *Bestämmelserna i kapitel 3–8 ska dock inte tillämpas på tobaksvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror.* Vad som avses med EU-harmoniserad tobaksvara framgår av 5 §.

Snus, tuggtobak och övrig tobak omfattas av bestämmelserna i 2 kap. 9–11 §§, 10 kap., 11 kap. 3–7 §§, 12 kap. 6–10 §§ och 13 kap. 2, 3 och 10 §§.

I paragrafen finns dels information om vilka direktiv som genomförs genom lagen, dels information om vilka delar av lagen som ska tillämpas för olika varor.

Genom ett tillägg i *andra stycket* förtydligas att bestämmelserna i kapitel 3–8 inte ska tillämpas på tobaksvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror. Se vidare kommentaren till 1 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

10 § Med *deklarant*, *tullskuld*, *unionsvara* och *icke-unionsvara* avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med *förfarandet för extern transitering* avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

I paragrafen förklaras vissa tullrelaterade termer och uttryck.

I *första stycket* läggs termen ”icke-unionsvara” till. Se vidare kommentaren till 1 kap. 19 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

11 § I denna lag avses med

– uppskovsförfarandet: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av EU-harmoniserade tobaksvaror,

– släppas för konsumtion: att EU-harmoniserade tobaksvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– beskattade varor: EU-harmoniserade tobaksvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– förfarandet för beskattade varor: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,

– det datoriserade systemet: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

I paragrafen definieras vissa grundläggande termer som har giltighet för hanteringen av EU-harmoniserade tobaksvaror.

I *punkt 3* till strecksatsen om ”släppas för konsumtion” förtydligas att tillverkning utanför ramen för ett uppskovsförfarande även kan ske genom bearbetning. Se vidare kommentaren till 1 kap. 20 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

2 kap.

12 § Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 § *eller enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244)*,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag från skatteplikt.

Genom tillägget i *punkt 3* omfattar undantaget även sådana situationer där förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen. Detta är sådana situationer där skattefrihet vid införseln följer av avtal som omfattas av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, t.ex. avtalet med USA om försvarssamarbete (det s.k. DCA-avtalet).

Övervägandena finns i avsnitt 4.

14 § Tobaksskatt ska inte betalas för EU-harmoniserade tobaksvaror som under ett uppskovsförfarande,

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade, och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag för varor som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat i vissa fall.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt” för att förtydliga att bestämmelsen kan vara tillämplig även när delmängder oåterkalleligen har gått förlorade i de fall där det är relevant. Detta blir främst aktuellt vid flyttningar av bulktransporter. I de fallen kan förekomma situationer där förlusten avser en viss mindre volym av den stora mängd tobaksvara som transporteras i bulk, exempelvis om en mindre del rökto bak går förlorad i en stor bal av rökto bak där övriga delar av balen av rökto bak är opåverkade. I fråga om tobaksvaror som är förpackade i mindre förpackningar, t.ex. färdiga konsumentförpackningar av cigaretter, uppstår inte den situationen. Däremot kan en delmängd av de varor som omfattas av flyttningen gå förlorad genom att exempelvis vissa av de förpackningar som transporteras oåterkalleligen går förlorade. Vidare ändras ”oförutsedda händelser” till det i nya punktskattedirektivet använda uttrycket ”oförutsebara omständigheter”.

Därutöver tydliggörs genom *andra stycket*, som är nytt, att i de fall det är fråga om en partiell förlust, dvs. en förlust av en delmängd av de varor som flyttas eller hanteras, så är det den delmängd som har gått förlorad för vilken skatt inte ska betalas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

15 § Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 3 kap. 6 eller 16 §, 6 kap. 2 eller 4 § eller 7 kap. 6 eller 8 §.

I paragrafen finns bestämmelser om bevisande av förluster.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt”. Ändringen utgör en följd av ändringen i 14 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Av *andra stycket*, som är nytt, följer att om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor förstörts eller gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet. Se vidare kommentaren till 2 kap. 14 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

4 kap

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga varor flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i försvarsinsatser för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,
 - d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i *nordatlantiska* fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,
 - e) *Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*
 - f) *mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.*

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag. Paragrafen genomför artikel 16 i nya punktskattedirektivet.

I *första stycket punkt 5* kompletteras uppräkningsen med två nya punkter, e och f, vilka innehåller hänvisningar till vissa väpnade styrkor stationerade på Cypern och mottagare som har skattefrihet enligt vissa avtal som ingått med tredje länder och internationella organisationer. Se vidare kommentaren till 4 a kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 16 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

I *andra stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse med undantag från kraven i första stycket vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Se vidare kommentaren till 4 a kap. 5 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

9 § *En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när varorna lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.*

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförts till förfarandet för extern transitering.

I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet. Paragrafen genomför artikel 19 i nya punktskatte-direktivet.

I *första stycket* införs nya bestämmelser som förtydligar tidpunkten för när flyttningar under uppskovsförfarandet påbörjas. Någon ändring i sak är inte avsedd. Hänvisningen till unionstullkodexen är statisk och avser förordningen i den i 1 kap. 4 § angivna lydelsen.

Nuvarande första stycket flyttas till *andra stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

5 kap.

2 a § *Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 4 kap. 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.*

I paragrafen, som är ny, införs en bestämmelse med undantag från kraven i 2 § vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket*, som är nytt, förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport genom det datoriserade systemet. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *andra stycket* görs ett förtydligande av att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport eller exportrapport inte kan lämnas vid flyttningar under uppskovsförfarandet på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras

från kravet att lämna ersättningsdokument. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 16 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

8 kap.

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Genom *andra stycket*, som är nytt, förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport genom det datoriserade systemet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *andra stycket* görs ett förtydligande av att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

11 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport inte kan lämnas vid flyttningar under förfarandet för

beskattade varor på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Se vidare kommentaren till 4 e kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

9 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–31 §§).

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

I sista strecksatsen görs en följdändring med anledning av införandet av den nya 31 §.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning, *inklusive bearbetning*, av skattepliktiga tobaksvaror, eller
2. utslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet i vissa fall där varor tagits i anspråk i skatteupplaget.

I *punkt 1* förtydligas att i uttrycket tillverkning även kan ingå bearbetning. Detta är aktuellt när bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara, genom att det uppkommer en ny eller annan tobaksvara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige yrkesmässigt tillverkar, *inklusive bearbetar*, skattepliktiga varor utanför ett skatteupplag,
2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller
3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* förtydligas att uttrycket tillverkning även kan inkludera bearbetning. För att en bearbetning av en tobaksvara ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning förutsätts att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit en ny eller annan tobaksvara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure.

I paragrafen finns en bestämmelse om undantag från skatt i vissa fall.

I paragrafen ändras uttrycket ”oförsedda händelser” till ”oförutsebara omständigheter” för att bibehålla enhetlighet med 2 kap. 14 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

31 § *Om den skatt som har beslutats för tobaksvaror enligt 25–28 §§, eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, har betalats ska varorna inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet.*

I paragrafen, som är ny, finns en bestämmelse om underlag för säkerhet i vissa fall.

Av bestämmelse framgår att om den skatt som har beslutats för tobaksvaror enligt 25–28 §§, dvs. enligt bestämmelserna om beskattning vid oegentligheter, har betalats ska varorna inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet. Detsamma gäller om ett motsvarande beslut har fattats av ett annat EU-lands behöriga myndigheter. Se vidare kommentaren till 5 kap. 28 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

10 kap.

14 § Skattskyldighet enligt 13 § 2 gäller inte i fråga om snus, tuggtobak eller övrig tobak som

1. fullständigt har förstörts under tillsyn av Skatteverket,
2. har tagits i anspråk för tillverkning, *inklusive bearbetning*, av skattepliktiga tobaksvaror, eller
3. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet i vissa fall där varor tagits i anspråk för annat ändamål än försäljning.

I *punkt 2* förtydligas att i uttrycket tillverkning även kan ingå bearbetning. Detta är aktuellt när bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara, genom att det uppkommer en ny eller annan tobaksvara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

20 § Skattskyldig är den som

1. yrkesmässigt tillverkar, *inklusive bearbetar*, snus, tuggtobak eller övrig tobak utan att vara godkänd som lagerhållare,

2. i annat fall än som avses i 15 §, yrkesmässigt för in eller tar emot snus, tuggtobak eller övrig tobak från ett annat EU-land utan att vara godkänd som lagerhållare, eller

3. använder snus, tuggtobak eller övrig tobak som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 3 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* förtydligas att uttrycket tillverkning även kan inkludera bearbetning. För att en bearbetning av en tobaksvara ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning förutsätts att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit en ny eller annan tobaksvara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

21 § Skattskyldigheten inträder för

1. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 1, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,

2. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,

3. den som är skattskyldig enligt 20 § *första stycket* 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighetens inträde.

I paragrafen görs en mindre korrigerings av hänvisningarna till punkter i 20 § genom att det preciseras att dessa finns i första stycket i paragrafen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

11 kap.

4 § En godkänd lagerhållare får göra avdrag för skatt på

1. tuggtobak och övrig tobak som har levererats till en köpare i ett annat EU-land, och

2. snus, tuggtobak och övrig tobak som

a) har förstörts genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,

b) har exporterats eller förts till en frizon för annat ändamål än att förbrukas där, eller

c) har levererats till en sådan förvärvare som avses i 10 kap. 84–87 §§ mervärdesskattelagen (2023:200), i den omfattning som frihet från tobaksskatt gäller i det EU-landet.

I paragrafen finns bestämmelser om avdrag för skatt för godkända lagerhållare.

I *punkt 1 a* ändras uttrycket ”oförsedda händelser” till ”oförutsebara omständigheter” för att bibehålla enhetlighet med 2 kap. 14 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

12 kap.

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av tobaksskatt på varor som har förvärvats av

1. en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, eller

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I första stycket införs en ny punkt 4, av vilken det följer att återbetalning medges för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i Nato. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier. I övrigt görs vissa språkliga ändringar som inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

Av andra stycket, som är nytt, följer att bestämmelsen i den nya fjärde punkten inte ska tillämpas om avtalet mellan Sverige och USA om försvarssamarbete, det s.k. DCA-avtalet, är tillämpligt. I de fallen tillämpas i stället de bestämmelser som genomför DCA-avtalet och som finns i 10 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Ansökan om återbetalning kan i de fallen göras genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Nuvarande andra stycket flyttas till tredje stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

8.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2022:156) om alkoholskatt

1 kap.

3 § Genom denna lag genomförs rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker och rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Vidare genomförs rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler för punktskatt såvitt avser alkoholvaror.

Bestämmelserna i kapitel 3–8 ska inte tillämpas på alkoholvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror.

I paragrafen finns information om vilka direktiv som genomförs genom lagen.

I ett nytt *tredje stycke* förtydligas att bestämmelserna i kapitel 3–8 inte ska tillämpas på alkoholvaror som har tullstatus som icke-unionsvaror. Se vidare kommentaren till 1 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

11 § Med *deklarant, tullskuld, unionsvara och icke-unionsvara* avses detsamma som i artikel 5 i unionstullkodexen.

Med *förfarandet för extern transitering* avses förfarandet enligt artikel 226.2 i unionstullkodexen, när förfarandet används för punktskattepliktiga varor enligt artikel 189.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex.

I paragrafen förklaras vissa tullrelaterade termer och uttryck.

I *första stycket* läggs termen ”icke-unionsvara” till. Se vidare kommentaren till 1 kap. 19 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

12 § I denna lag avses med

– *uppskovsförfarandet*: det särskilda förfarande som innebär att skattskyldighetens inträde skjuts upp vid tillverkning, bearbetning, förvaring, lagring eller flyttning inom EU av skattepliktiga alkoholvaror,

– *släppas för konsumtion*: att alkoholvaror

1. avviker från ett uppskovsförfarande,

2. förvaras eller lagras utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

3. tillverkas, *inklusive bearbetas*, utanför ramen för ett uppskovsförfarande,

4. importeras utan att omedelbart efter importen hänförs till ett uppskovsförfarande, eller

5. är föremål för otillåten införsel,

– *beskattade varor*: alkoholvaror som släppts för konsumtion i ett EU-land,

– *förfarandet för beskattade varor*: det förfarande som enligt 7 kap. ska användas vid flyttning av beskattade varor till, från eller via ett annat EU-land,

– *det datoriserade systemet*: det datoriserade system som avses i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2020/263 av den 15 januari 2020 om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor.

I paragrafen definieras vissa grundläggande termer som har giltighet för hanteringen av punktskattepliktiga varor.

I *punkt 3* till strecksatsen om ”släppas för konsumtion” förtydligas att tillverkning utanför ramen för ett uppskovsförfarande även kan ske genom bearbetning. Se vidare kommentaren till 1 kap. 20 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

2 kap.

10 § Alkoholskatt ska inte betalas för skattepliktiga alkoholvaror som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 12 kap. 10 § eller enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244),

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk, eller

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

I paragrafen finns vissa bestämmelser om undantag från skatteplikt.

Genom tillägget i *punkt 1* omfattar undantaget även sådana situationer där förutsättningar skulle finnas att bevilja återbetalning av skatten enligt 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen. Detta är sådana situationer där skattefrihet vid införseln följer av avtal som omfattas av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, t.ex. avtalet med USA om försvarssamarbete (det s.k. DCA-avtalet).

Övervägandena finns i avsnitt 4.

12 § Alkoholskatt ska inte betalas för alkoholvaror som under ett uppskovsförfarande,

1. blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen *i sin helhet eller partiellt* gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av *oförutsebara omständigheter* eller force majeure, eller

2. blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

Vid en partiell förlust ska skatt inte betalas för den delmängd som gått förlorad.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag för varor som fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorat i vissa fall.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt” för att förtydliga att bestämmelsen kan vara tillämplig även när delmängder oåterkalleligen har gått förlorade i de fall där det är relevant. Detta blir främst aktuellt vid flyttningar av bulktransporter. I de fallen kan förekomma situationer där förlusten avser en viss mindre volym av den stora mängd alkohol som transporteras i bulk, exempelvis om en mindre del alkohol går förlorad ur en stor tank av alkohol där resten av mängden alkohol är opåverkade. I fråga om alkoholvaror som är förpackade i mindre förpackningar, t.ex. färdiga flaskor av vin, uppstår inte den situationen. Däremot kan en delmängd av de varor som omfattas av flyttningen gå förlorad genom att exempelvis vissa av de flaskor som transporteras oåterkalleligen går förlorade. Vidare ändras ”oförutsedda händelser” till det i nya punktskattedirektivet använda uttrycket ”oförutsebara omständigheter”.

Därutöver tydliggörs genom *andra stycket*, som är nytt, att i de fall det är fråga om en partiell förlust, dvs. en förlust av en delmängd av de varor som flyttas eller hanteras, så är det den delmängd som har gått förlorad för vilken skatt inte ska betalas. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

13 § Den som gör gällande att varorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, *i sin helhet eller partiellt*, ska på ett tillfredsställande sätt visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller
2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet enligt 3 kap. 6 eller 17 §, 6 kap. 2 eller 4 § eller 7 kap. 6 eller 8 §.

I paragrafen finns bestämmelser om bevisande av förluster.

I *första stycket* införs orden ”i sin helhet eller partiellt”. Ändringen utgör en följd av ändringen i 12 §. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Av *andra stycket*, som är nytt, följer att om det har fastställts av de behöriga myndigheterna att varor förstörts eller gått förlorade ska det som blivit förstört eller gått förlorat inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet. Se vidare kommentaren till 2 kap. 14 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

4 kap.

3 § Under uppskovsförfarandet får skattepliktiga alkoholvaror flyttas från ett skatteupplag till

1. ett annat skatteupplag,
2. en registrerad varumottagare eller tillfälligt registrerad varumottagare i ett annat EU-land,
3. en plats där de skattepliktiga varorna lämnar EU,
4. ett utförseltullkontor som samtidigt är avgångstullkontor för förfarandet för extern transitering, eller
5. någon av följande mottagare:
 - a) en beskickning eller ett konsulat i ett annat EU-land, en medlem av den diplomatiska personalen vid en sådan beskickning eller ett sådant konsulat,
 - b) en internationell organisation med säte i ett annat EU-land, en medlemsstats ombud vid en sådan organisation eller en person med tjänst hos eller uppdrag av en sådan organisation,
 - c) väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land än det dit varorna flyttas och som deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, om varorna är avsedda för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,
 - d) väpnade styrkor som tillhör ett annat land än det dit varorna flyttas och som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier,
 - e) *Förenade kungarikets väpnade styrkor stationerade i Cypern i enlighet med fördraget om upprättande av Republiken Cypern av den 16 augusti 1960, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, eller*
 - f) *mottagare i ett annat EU-land för konsumtion enligt ett avtal som ingåtts med tredjeländer eller internationella organisationer, förutsatt att avtalet är tillåtet eller godkänt med hänsyn till undantag från mervärdesskatt.*

Första stycket 5 gäller om varorna flyttas till en plats i ett annat EU-land och endast i den omfattning frihet från alkoholskatt gäller i det andra EU-landet.

I paragrafen anges de situationer där flyttningar får ske under uppskovsförfarandet från ett skatteupplag. Paragrafen genomför artikel 16 i nya punktskattedirektivet.

I första stycket punkt 5 kompletteras uppräknningen med två nya punkter, e och f, vilka innehåller hänvisningar till vissa väpnade styrkor stationerade på Cypern och till mottagare som omfattas av skattefrihet enligt vissa avtal som ingått med tredje länder och internationella organisationer. Se vidare kommentaren till 4 a kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

7 § För flyttning under uppskovsförfarandet krävs att de varor som flyttas omfattas av

1. sådant elektroniskt administrativt dokument som avses i 5 kap. 4 § eller av sådant ersättningsdokument som avses i 5 kap. 14 §, och

2. sådan säkerhet för skatten som avses i 3 kap. 6 eller 17 §.

Kravet i första stycket 1 gäller inte flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.

I paragrafen anges vissa krav som utgör grundförutsättningar för att en flyttning ska ske under uppskovsförfarandet.

I det *andra stycket*, som är nytt, införs en bestämmelse med undantag från kraven i första stycket vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Se vidare kommentaren till 4 a kap. 5 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

9 § *En flyttning under uppskovsförfarandet påbörjas när varorna lämnar skatteupplaget. Vid import påbörjas flyttningen när varorna övergår till fri omsättning enligt artikel 201 i unionstullkodexen.*

En flyttning under uppskovsförfarandet avslutas när mottagaren har tagit emot varorna på en sådan destination som avses i 3–6 §§. Vid export avslutas flyttningen när varorna har lämnat EU. Vid en sådan flyttning som avses i 3 § första stycket 4 avslutas flyttningen när varorna har hänförts till förfarandet för extern transitering.

I paragrafen finns bestämmelser om avslutande av flyttningar under uppskovsförfarandet. Paragrafen genomför artikel 19 i nya punktskattedirektivet.

I första stycket införs nya bestämmelser som förtydligar tidpunkten för när flyttningar under uppskovsförfarandet påbörjas. Någon ändring i sak är inte avsedd. Hänvisningen till unionstullkodexen är statisk och avser förordningen i den i 1 kap. 5 § angivna lydelsen.

Nuvarande första stycket flyttas till *andra stycket*.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

5 kap.

2 a § *Bestämmelserna i detta kapitel gäller inte vid flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget enligt 4 kap. 3 § första stycket 5 d, om flyttningen omfattas av ett förfarande som direkt grundar sig på det fördraget.*

I paragrafen, som är ny, införs en bestämmelse med undantag från kraven i 2 § vad gäller flyttningar till väpnade styrkor som tillhör ett annat land som är part i nordatlantiska fördraget. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 2 § LSE.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

10 § Den som på en sådan destination som avses i 4 kap. 3 § första stycket 1, 2 eller 5 eller 5 § tar emot varor som flyttats under ett uppskovsförfarande ska, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under uppskovsförfarandet.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket*, som är nytt förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport genom det datoriserade systemet. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

12 § Mottagningsrapporter och exportrapporter utgör bevis på att flyttningen har avslutats på en sådan destination som avses i 4 kap. 3, 5 eller 6 §.

Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *andra stycket* görs ett förtydligande av att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument i enlighet med 16 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

16 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 10 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den som tar emot varorna inte fått ett elektroniskt administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

Första och andra styckena gäller i tillämpliga delar när det inte går att lämna en exportrapport eller en underrättelse om att varorna inte längre ska föras ut. I ett sådant fall ska Skatteverket upprätta rapporten eller underrättelsen, efter det att ett intyg enligt 11 § första eller tredje stycket eller uppgifter enligt 8 § första stycket eller 11 § andra stycket har tagits emot från Tullverket.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport eller exportrapport inte kan lämnas vid flyttningar under uppskovsförfarandet på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Se vidare kommentaren till 4 b kap. 16 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

8 kap.

7 § Vid mottagandet av varor som flyttats under förfarandet för beskattade varor ska den certifierade mottagaren, *snarast möjligt* och senast inom fem dagar efter mottagandet, via det datoriserade systemet lämna en rapport till Skatteverket om att varorna tagits emot (*mottagningsrapport*).

I särskilt motiverade fall får Skatteverket medge att någon mottagningsrapport inte lämnas om mottagandet styrks på ett för Skatteverket tillfredsställande sätt.

I paragrafen finns bestämmelser om lämnande av mottagningsrapport vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor.

I *första stycket* görs en språklig ändring. Någon ändring i sak är inte avsedd.

I *andra stycket*, som är nytt, förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet på att mottagaren ska lämna mottagningsrapport genom det datoriserade systemet.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

9 § Om det inte har lämnats en mottagningsrapport genom det datoriserade systemet, *eller ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §*, får Skatteverket intyga att varorna har tagits emot om verket har tillfredsställande bevis för att varorna har nått den angivna destinationen (*alternativt bevis*). Skatteverket ska informera den behöriga myndigheten i avsändarmedlemsstaten om det alternativa beviset.

När Skatteverket från en behörig myndighet i ett annat EU-land har tagit emot ett sådant alternativt bevis, ska Skatteverket avsluta flyttningen i det datoriserade systemet.

I paragrafen finns bestämmelser om bevis för att en flyttning har avslutats.

I *andra stycket* görs ett förtydligande av att möjligheten till intygande av Skatteverket, s.k. alternativt bevis, får användas i situationer där mottagaren inte har använt de normala förfarandena för att rapportera mottagandet genom det datoriserade systemet eller reservsystemet. Detta görs genom att bestämmelsen kompletteras med en hänvisning till att det inte har lämnats ett ersättningsdokument i enlighet med 11 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

11 § Om en mottagningsrapport inte kan lämnas inom den tidsfrist som anges i 7 § på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt, ska den certifierade mottagaren i stället, *utom i särskilt motiverade fall*, rapportera att varorna tagits emot genom att lämna in ett ersättningsdokument till Skatteverket. Dokumentet ska innehålla samma uppgifter som mottagningsrapporten skulle ha innehållit om den hade kunnat upprättas och ett intygande om att flyttningen avslutats.

Första stycket gäller även när den certifierade mottagaren inte fått ett elektroniskt förenklat administrativt dokument för den aktuella varuflyttningen, på grund av att det datoriserade systemet tidigare inte varit tillgängligt.

I paragrafen finns bestämmelser om hanteringen i de fall en mottagningsrapport inte kan lämnas vid flyttningar under förfarandet för beskattade varor på grund av att det datoriserade systemet inte är tillgängligt.

Genom ett tillägg i *första stycket* av ”utom i särskilt motiverade fall” förtydligas att det undantagsvis kan finnas situationer där avsteg kan göras från kravet att lämna ersättningsdokument. Se vidare kommentaren till 4 e kap. 10 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

9 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- godkänd upplagshavare (2–5 §§),
- registrerad varumottagare och tillfälligt registrerad varumottagare (6 och 7 §§),
- distansförsäljning (8–10 §§),
- certifierad mottagare och tillfälligt certifierad mottagare (11 och 12 §§),
- import och otillåten införsel (13–15 §§),
- tillverkning eller användning för annat ändamål (16–18 §§),
- särskild skattskyldighet i vissa fall för varor för vilka skatten inte har redovisats eller påförts (19–21 §§),
- vissa särskilda undantag (22–24 §§), och
- beskattning vid oegentligheter (25–31 §§).

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

I sista strecksatsen görs en följdändring med anledning av införandet av den nya 31 §.

5 § Skattskyldighet enligt 3 § 3 gäller inte i fråga om varor som

1. har tagits i anspråk för tillverkning, *inklusive bearbetning*, av skattepliktiga alkoholvaror, eller
2. uteslutande har använts för provning av varornas kvalitet i skatteupplaget.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet i vissa fall där varor tagits i anspråk i skatteupplaget.

I *punkt 1* förtydligas att i uttrycket tillverkning även kan ingå bearbetning. Detta är aktuellt när bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara, genom att det uppkommer en ny eller annan alkoholvara. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

16 § Skattskyldig är den som

1. i Sverige utanför ett skatteupplag

a) tillverkar, *inklusive bearbetar*, mellanklassprodukter eller etylalkohol, eller
b) yrkesmässigt tillverkar, *inklusive bearbetar*, öl, vin eller andra jästa drycker,
2. använder varor som förvärvats skattefritt för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten, eller

3. använder varor som vid införsel till landet undantagits från skatteplikt enligt 2 kap. 12 § för annat ändamål än det som var förutsättningen för att varorna undantogs från skatteplikt.

Varor som har förvärvats skattefritt och som går förlorade ska vid tillämpningen av första stycket 2 anses ha använts för annat ändamål än det som var förutsättningen för skattefriheten.

I paragrafen finns bestämmelser om skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* förtydligas att uttrycket tillverkning även kan inkludera bearbetning. För att en bearbetning av en alkoholvara ska innebära att skattskyldighet uppkommer såsom för tillverkning förutsätts att bearbetningen motsvarar tillverkning av ett vara. De situationer som avses är sådana där det har uppkommit en alkoholvara som klassificeras eller beskattas på annat sätt än tidigare ur punktskatteperspektiv. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

18 § Skattskyldighet enligt 16 § första stycket 2 gäller inte i fråga om varor som

1. förvärvats skattefritt enligt 23 § och som blivit fullständigt förstörda genom *oförutsebara omständigheter* eller force majeure,

2. förvärvats skattefritt enligt 10 kap. 1 § eller 11 kap. 2 § första stycket 2 och som blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket.

I paragrafen finns bestämmelser om undantag från skattskyldighet i vissa fall.

I *punkt 1* ändras uttrycket ”oförsedda händelser” till ”oförutsebara omständigheter” för att bibehålla enhetlighet med 2 kap. 12 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

31 § *Om den skatt som har beslutats för alkoholvaror enligt 25–28 §§, eller enligt motsvarande bestämmelser i ett annat EU-land, har betalats ska varorna inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet,*

I paragrafen, som är ny, finns en bestämmelse om underlag för säkerhet i vissa fall.

Av bestämmelse framgår att om den skatt som har beslutats för alkoholvaror enligt 25–28 §§, dvs. enligt bestämmelserna om beskattning vid oegentligheter, har betalats ska varorna inte längre ingå i underlaget för beräkning av säkerhet. Detsamma gäller om ett motsvarande beslut har fattats av ett annat EU-lands behöriga myndigheter. Se vidare kommentaren till 5 kap. 28 § lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

11 kap.

3 § En registrerad varumottagare, som har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 §, får göra avdrag för skatt på alkoholvaror som använts

1. *som en del av en tillverkningsprocess* för sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§,

2. vid tillverkningen av andra produkter än de som avses i 1, under förutsättning att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

3. för vetenskapligt ändamål.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 1 dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

Paragrafen reglerar möjligheter till avdrag för registrerade varumottagare som även har godkänts som skattebefriade förbrukare.

Ändringen i *första stycket punkt 1* innebär att det nuvarande uttrycket ”använts för framställning av” ändras till ”använts som en del av en tillverkningsprocess för”. Det medför att en registrerad varumottagare som även har godkänts som skattebefriad förbrukare enligt 10 kap. 1 § får göra avdrag för skatt på varor som använts som en del av en tillverkningsprocess för sådana produkter som anges i 2 kap. 8 och 9 §§. Vad som avses med att alkoholen används som en del av tillverkningsprocessen framgår av det nya andra stycket. I *punkt 2* görs en språklig ändring för att förtydliga att den avser sådana situationer som inte täcks in av *punkt 1*.

I *andra stycket*, som är nytt, anges två situationer då alkoholen ska anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen. Den första är när alkoholen har införlivats i produkten. Detta inkluderar även situationer då endast en del av alkoholen återfinns i den nya produkten och en del under tillverkningsprocessen har förstörts eller förbrukats, exempelvis på grund av avdunstning. Att alkoholen ska ha införlivats i produkten innefattar även situationer där något ämne blandas i alkoholen, så länge en ny produkt skapas. Den andra situationen är när alkoholen används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen. Detta avser alltså situationer då alkoholen inte ingår i den produkt som är resultatet av tillverkningsprocessen utan enbart används för att underhålla eller rengöra den utrustning som används i processen. För att alkoholen ska anses vara ”använd” krävs att den på något sätt ska ha förbrukats eller förstörts. Avdrag får inte göras för alkohol som efter processen fortfarande är användbar. Definitionen i *andra stycket* är inte direkt tillämpligt på *punkt 2*, där det i stället görs en generell bedömning av när alkoholvaror används vid tillverkningen. Den andra delen av definitionen kan dock vara till ledning även vid denna bedömning. Alkohol anses ha använts vid tillverkningen enligt 2 även när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

Den nya utformningen av första stycket 1 och 2 samt nya andra stycket motsvarar utformningen av 2 § första stycket 1 a och b samt andra stycket. Se även författningskommentaren till motsvarande bestämmelser i 32 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt i prop. 2021/22:23 s. 75.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

12 kap.

10 § Skatteverket ska efter ansökan besluta om återbetalning av alkoholskatt på varor som har förvärvats av

1. en utländsk beskickning, ett karriärkonsulat i Sverige eller en sådan internationell organisation som avses i lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall,

2. en medlem av den diplomatiska personalen vid en utländsk beskickning i Sverige eller en karriärkonsul vid ett utländskt konsulat i Sverige, under förutsättning att medlemmen eller karriärkonsuln inte är svensk medborgare eller stadigvarande bosatt i Sverige,

3. väpnade styrkor som tillhör ett annat EU-land, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier, om dessa styrkor deltar i en försvarsinsats för att genomföra en unionsverksamhet inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik, eller

4. väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i nordatlantiska fördraget, för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med dem eller för mässar och marketenterier.

Första stycket 4 ska inte tillämpas om avtalet den 5 december 2023 mellan Sverige och Amerikas förenta stater om försvarssamarbete är tillämpligt.

Medlemsstaters ombud vid en internationell organisation med säte i Sverige och personal hos en sådan organisation har efter ansökan rätt till återbetalning enligt första stycket, om Sverige har träffat överenskommelse med en annan stat eller med en mellanfolklig organisation om detta.

I paragrafen finns bestämmelser om återbetalning av skatt till vissa skattebefriade subjekt.

I första stycket införs en ny punkt 4, av vilken det följer att återbetalning medges för varor som förvärvats av väpnade styrkor som tillhör en annan stat som är part i Nato. Varorna ska vara för styrkornas eget bruk, för civilpersonal som följer med styrkorna eller för mässar och marketenterier. I övrigt görs vissa språkliga ändringar som inte är avsedda att medföra någon ändring i sak.

Av andra stycket, som är nytt, följer att bestämmelsen i den nya fjärde punkten inte ska tillämpas om avtalet mellan Sverige och USA om försvarssamarbete, det s.k. DCA-avtalet, är tillämpligt. I de fallen tillämpas i stället de bestämmelser som genomför DCA-avtalet och som finns i 10 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall. Ansökan om återbetalning kan i de fallen göras genom 64 kap. 6 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Nuvarande andra stycket flyttas till tredje stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 4.

8.6 Förslaget till lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710)

5 kap.

9 § Förare av transportmedel är skyldiga att se till att följande koder och dokument följer med transporten i enlighet med 1 kap. 6 § lagen (1998:506) om flyttning och kontroll av vissa punktskattepliktiga varor:

1. administrativ referenskod,
2. förenklad administrativ referenskod,
3. ersättningsdokument, och
4. följedokument för transport av vinprodukter.

Vid en transportkontroll ska föraren tillhandahålla en tulltjänsteman de tillgängliga koder och dokument som anges i första stycket.

På begäran ska föraren i fråga om en flyttning under uppskovsförfarandet därutöver tillhandahålla tulltjänstemannen en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet eller en annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling som avser den aktuella flyttningen. Om det inte är möjligt att göra detta vid kontrollen får kopian eller handlingen skickas in till Tullverket. Den ska då ha kommit in till Tullverket inom en vecka.

I paragrafen finns bestämmelser om vilka dokument som en förare ska ha med sig och om skyldighet att tillhandahålla dessa. Paragrafen genomför delvis artikel 20.5 i nya punktskattedirektivet.

Av *tredje stycket*, som är nytt, följer att den som är förare i fråga om en flyttning under uppskovsförfarandet vid en transportkontroll på begäran av en tulltjänsteman ska tillhandahålla tulltjänstemannen en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet. Begäran kan även avse annan, av tulltjänstemannen angiven, kommersiell handling avseende den aktuella flyttningen. En möjlighet för tulltjänstemannen att själv härleda den administrativa referenskoden om föraren har tillhandahållit den enligt andra stycket finns i 5 § tredje stycket. Den nya bestämmelsen bör därmed endast få betydelse när detta av någon anledning inte är tillräckligt för att genomföra kontrollen.

Om det inte är möjligt att tillhandahålla kopian eller dokumentet vid kontrollen får kopian eller handlingen skickas in till Tullverket. Det skulle exempelvis kunna vara aktuellt om det saknas möjlighet att skriva ut en fysisk kopia i transportmedlet och inte heller är möjligt att tillhandahålla en elektronisk kopia på grund av bristande tekniska förutsättningar eller att föraren inte kan nå avsändaren för att få tillgång till handlingen. Kopian eller handlingen ska då ha kommit in inom en vecka.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

11 kap.

5 § Till penningböter döms den som bryter mot *någon av skyldigheterna* enligt 5 kap. 9 § andra *eller tredje* stycket att tillhandahålla administrativa referenskoder eller andra handlingar. Detsamma gäller den som bryter mot skyldigheten enligt 5 kap. 10 § andra stycket att tillhandahålla förenklade administrativa referenskoder eller ersättningsdokument.

Paragrafen innehåller en straffbestämmelse.

I paragrafen utvidgas *första meningen* till att även omfatta sådana situationer som anges i nya 5 kap. 9 § tredje stycket. Detta innebär att den som uppsåtligen bryter mot skyldigheten att på begäran tillhandahålla en kopia av det elektroniska administrativa dokumentet döms till penningböter. Detsamma gäller om begäran gäller annan av tulltjänstemannen angiven kommersiell handling avseende den aktuella flyttningen.

I *andra meningen* tas orden ”uppsåtligen” bort. Att gärningen endast är att anse som brott då den begås uppsåtligen följer av 1 kap. 2 § brottsbalken. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.